

Briselē, 2022. gada 18. februārī
(OR. fr, en)

6292/22

Starpiestāžu lieta:
2021/0104(COD)

DRS 8
EF 50
ECOFIN 128
SUSTDEV 37
CODEC 163
IA 13
COMPET 95

PIEZĪME

Sūtītājs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja (I)
Saņēmējs:	Padome
Iepr. dok. Nr.:	5864/22
K-jas dok. Nr.:	8132/21
Temats:	Direktīva, ar ko attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanu groza Direktīvu 2013/34/ES, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Regulu (ES) Nr. 537/2014 <i>vispārēja pieeja</i>

I. Ievads

Eiropas Komisija 2021. gada 21. aprīlī iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanu groza Direktīvu 2013/34/ES, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Regulu (ES) Nr. 537/2014 ¹. Priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 50. un 114. pants.

¹ Dok. 8132/21 + COR 1 + ADD 1 COR 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3 COR 1.

Priekšlikuma mērķis ir novērst nepilnības spēkā esošajos noteikumos par nefinanšu informāciju.

Ilgspējas ziņu sniegšana varētu piesaistīt papildu investīcijas un finansējumu, lai veicinātu pāreju uz zaļajā kursā aprakstīto ilgtspējīgo ekonomiku. Piemēram, uzņēmumiem ir jāsniedz izsmelšošākas ziņas par ilgtspējas riskiem, kuriem tie ir pakļauti, un par savu pašu ietekmi uz iedzīvotājiem un vidi.

Galvenie jaunumi priekšlikumā ir šādi:

- paplašināta ziņu sniegšanas prasību darbības joma, tajā iekļaujot citus uzņēmumus, tostarp visus lielos uzņēmumus un visus regulēta tirgus biržas sarakstos iekļautos uzņēmumus (izņemot biržas sarakstos iekļautos mikrouzņēmumus),
- prasība par ilgtspējas ziņu nodrošināšanu,
- prasība detalizētāk norādīt ziņas, kas uzņēmumiem būtu jāsniedz, un prasība, lai tie šīs ziņas sniegtu saskaņā ar obligātajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem Savienībā,
- prasība nodrošināt, ka visas ziņas tiek sniegtas īpašā uzņēmumu vadības ziņojuma sadaļā.

II. Pašreizējais stāvoklis

Diskusijas Padomē sākās 2021. gada 7. jūnijā Portugāles prezidentūras laikā, un, pateicoties visu delegāciju konstruktīvai attieksmei, Uzņēmējdarbības tiesību jautājumu darba grupa spēja panākt ievērojamu progresu.

Darba grupa 2021. gada 8. decembrī izskatīja pirmo kompromisa tekstu (14268/21), ko bija iesniegusi prezidentvalsts Slovēnija. 2022. gada 13. un 20. janvārī darba grupa pievērsās delegāciju komentāriem un turpināja diskusijas, pamatojoties uz pielāgotu kompromisa tekstu. Prezidentvalsts 2022. gada 28. janvārī iesniedza pārskatītu priekšlikuma tekstu ². 2022. gada 3. un 9. februāra sanāksmēs darba grupa izskatīja minēto pārskatīto kompromisa tekstu. Pastāvīgo pārstāvju komiteja 2022. gada 16. februārī pauda atbalstu prezidentvalsts iesniegtajam kompromisa tekstam ³, kas tika apstiprināts ar vienas delegācijas ierosinātu un vairāku citu delegāciju atbalstītu viena teikuma pievienošanu 29.b panta 2.b punktā, lai paredzētu pārejas periodu, kura laikā MVU tiktu atvēlēta elastība informācijas sniegšanā par vērtības ķēdēm. Minētais jaunais teksts ir šāds: **"Turklāt pirmajos trīs šīs direktīvas piemērošanas gados gadījumos, ja nav pieejama visa nepieciešamā informācija par darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi, uzņēmums iekļauj tā rīcībā esošo informāciju un paziņojumu, kurā norāda, ka darījumdarbības attiecību partneri un tā vērtības ķēdē esošie uzņēmumi nav snieguši vajadzīgo informāciju."**

Galvenās izmaiņas tekstā salīdzinājumā ar sākotnējo priekšlikumu ir šādas:

Darbības joma (*Grāmatvedības direktīvas 1. un 2. pants*)

Kompromisa dokumentā tiek precizēts, kā ilgtspējas ziņu sniegšanas (*reporting*) prasības attiecas uz bankām un apdrošināšanas sabiedrībām. Ir pievienota kredītiestāžu un apdrošināšanas uzņēmumu neto apgrozījuma definīcija, lai tiktu ņemta vērā to specifika.

² Dok. 5788/22.

³ Dok. 5864/22.

Atrašanās vieta (*Grāmatvedības direktīvas 19.a panta 1. punkts un 29.a panta 1. punkts*).

Informāciju paredzēts iekļaut skaidri identificējamā vadības ziņojuma sadaļā, lai atvieglotu ilgtspējas ziņu (*reporting*) uztveramību un identificēšanu.

Nemateriāli aktīvi – definīcija un ziņu sniegšana (*Grāmatvedības direktīvas 19. pants*)

Dažas delegācijas lūdza precizēt termina "nemateriālie aktīvi" definīciju un saistītos pienākumus. Kā kompromisu prezidentvalsts ierosināja to ziņu sniegšanas pienākumu iekļaut Grāmatvedības direktīvas 19. pantā "Vadības ziņojuma saturs".

MVU un pienākums sniegt ziņas (*Grāmatvedības direktīvas 19.a pants*)

Attiecībā uz MVU vairākas delegācijas vēlējās no darbības jomas svītrot visus MVU. Citas delegācijas lūdza izstrādāt vēl detalizētāku regulējumu pienākumu saturam saistībā ar tādu ziņu sniegšanu, kas ir pieprasītas no MVU (vienkāršoti standarti) – gan saistībā ar obligāto ziņu sniegšanu, ko veic biržas sarakstā iekļauti MVU, gan saistībā ar brīvprātīgu ziņu sniegšanu, ko veic citi MVU. Prezidentvalsts ir pastiprinājusi iespēju MVU ierobežot sniedzamo informāciju (neattiecas uz MVU, kas ir arī lielu uzņēmumu mātesuzņēmumi).

Attiecībā uz sabiedriskas nozīmes struktūrām lielākā daļa delegāciju lūdza paredzēt šīm struktūrām atbrīvojumu no ziņu sniegšanas pienākuma (tāpat kā attiecībā uz jebkuru citu meitasuzņēmumu), ja tās ir tādas grupas meitasuzņēmumi, uz kuru attiecas ziņu sniegšanas (*reporting*) pienākums, ar to saprotot, ka konsolidētajā līmenī sniegtajās ziņās būtu jāiekļauj vajadzīgā informācija par meitasuzņēmumiem. Šajā posmā prezidentvalsts ir izvēlējusies saglabāt atbrīvojumu (*Grāmatvedības direktīvas 19.a panta 7.a punkts un 29.a panta 7.a punkts*).

Valodu režīms (*Grāmatvedības direktīvas 29.a pants*)

Lai ņemtu vērā dažu delegāciju paustās bažas, kompromisa tekstā ir paredzēts, ka dalībvalsts var pieprasīt, ka mātesuzņēmuma vadības ziņojums un ticamības nodrošināšanas ziņojums tiek publicēts valodā, kuru akceptē dalībvalsts, kas reglamentē no ilgtspējas ziņu sniegšanas atbrīvoto meitasuzņēmumu.

Vērtības ķēde (*Grāmatvedības direktīvas 29.b panta 2.b punkts*)

Vairākas delegācijas norādīja uz grūtībām, ar kurām uzņēmumi varētu saskarties, vācot informāciju no dažādiem savas vērtības ķēdes dalībniekiem, jo īpaši MVU. Kompromisa dokumentā paredzēts, ka šīs grūtības tiks ņemtas vērā standartu izstrādē, proporcionāli samazinot ziņu sniegšanas pienākumus un jo īpaši ņemot vērā vērtības ķēdēs iekļautos uzņēmumus, uz kuriem šajā direktīvā noteiktie pienākumi neattiecas. Turklāt tika precizēts, ka uzņēmumiem, kuri noteiktu informāciju sniegt nespēj, jo trūkst datu no to vērtības ķēžu uzņēmumiem, jo īpaši MVU, trīs gadu pārejas periodā tiks piemēroti elastīgi noteikumi.

Vienotais elektroniskais ziņošanas formāts (*Grāmatvedības direktīvas 29. panta 5. punkts*)

Komisijas sākotnējā priekšlikumā bija ietverti noteikumi, kas papildus uzņēmumu ilgtspējas ziņojumu saturam attiecās arī uz kārtību, kādā to veic struktūras, kas ir oficiāli pilnvarotas vākt datus par ilgtspēju. Tā kā šis jautājums bija saistīts ar kārtību, kādā tiks izveidots vienots Eiropas piekļuves punkts uzņēmumu finanšu un nefinanšu datiem ⁴, to tika nolemts apspriest šā minētā tiesību akta priekšlikuma kontekstā. Savukārt tekstā joprojām tiek pieprasīts ilgtspējas ziņas sniegt elektroniskā formātā. Tomēr kompromisa tekstā ir svītroti noteikumi, ar ko biržas sarakstā neiekļautiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas Uzņēmumu ilgtspējas informācijas atklāšanas direktīva (*CSRD*), ievieš pienākumu savu grāmatvedības informāciju publicēt Eiropas vienotajā elektroniskajā formātā.

⁴ Priekšlikums par Eiropas vienoto piekļuves punktu (*ESAP*), publicēts 2021. gada 23. novembrī, Dok. 14377/21.

Sankcijas (*Grāmatvedības direktīvas 51. pants*)

Lielākā daļa delegāciju lūdza svītrot 51. pantā veiktās izmaiņas. Tādēļ prezidentvalsts nolēma svītrot pantu, ar ko groza Grāmatvedības direktīvas 51. pantu.

Revīzija un revidenti (*Grāmatvedības direktīvas 34.b pants*)

Dažas delegācijas uzsvēra, ka ir vajadzīgs noteikums, kas atsevišķiem revidentiem ļauj veikt obligātās revīzijas, no vienas puses, un veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, no otras puses. Citas delegācijas lūdza lielāku skaidrību attiecībā uz prasībām neatkarīgiem ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējiem. Dažas delegācijas lūdza skaidrojumus par trešo valstu revidentu un revīzijas struktūru pārraudzību. Tas tika precizēts tekstā.

Ilgspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājuma standarti (*Pārredzamības direktīvas 23. panta 4. punkts*)

Trešās valsts revidentam ir jānodrošina ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamība saskaņā ar Savienības pieņemtajiem ticamības nodrošinājuma standartiem. Ja tas nav iespējams, revidents šādu ziņu ticamību var nodrošināt, ievērojot līdzvērtīgus standartus. Komisija standartus attiecībā uz "līdzvērtību" var pieņemt ar deleģēto aktu.

Izglītības kvalifikācijas (*Revīzijas direktīvas 6. pants*)

Dažas delegācijas lūdza paredzēt, ka revidenti var izlemt, vai viņi vēlas tikt apstiprināti ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanai, vai arī tie vēlētas turpināt veikt tikai finanšu revīziju. Vairākas delegācijas izvirzīja arī jautājumu par praktiskās apmācības ilgumu. Kompromisa tekstā paredzēts, ka, lai varētu veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, praktiskās apmācības periods tiek mainīts uz astoņiem mēnešiem (salīdzinājumā ar sākotnējā tekstā paredzētajiem 12 mēnešiem).

Aizliegums sniegt ar ilgtspējas ziņojumu revīziju nesaistītus pakalpojumus (*Revīzijas direktīvas 25. pants*)

Vairākas delegācijas vēlējās norādīt, ka nav savienojama uzņēmuma ilgtspējas ziņojumu sertifikācija un konsultāciju pakalpojumu sniegšana tam pašam uzņēmumam. Noteikumi šajā sakarā ir iekļauti Revīzijas direktīvā. To pamatā ir finanšu revīzijai noteiktais režīms, un tie – tāpat kā minētais režīms – tiek piemēroti sabiedriskas nozīmes struktūru revīzijai.

Pienākumi saistībā ar ilgtspējas ziņojumu revīziju (*Revīzijas direktīvas 25.d pants*)

Vairākas delegācijas vēlējās, lai ilgtspējas ziņu sniegšanas revidentiem tiktu noteikts tāds pats pienākums, kāds jau ir noteikts finanšu revidentiem, respektīvi, – pienākums ziņot par krāpšanas gadījumiem. Noteikumi šajā sakarā ir iekļauti Revīzijas direktīvā. To pamatā ir finanšu revīzijai noteiktais režīms, un tie – tāpat kā minētais režīms – tiek piemēroti sabiedriskas nozīmes struktūru revīzijai.

Neatkarīgi ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēji (*Grāmatvedības direktīvas 34. panta 3.a punkts*)

Vairākas delegācijas uzsvēra, ka neatkarīgiem ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējiem un obligātajiem revidentiem ir vajadzīgi vienlīdzīgi konkurences apstākļi un vienādas prasības.

Prezidentvalsts ir attiecīgi pielāgojusi tekstu.

Termiņu pielāgošana (priekšlikuma 5. pants)

Daudzas delegācijas uzskatīja, ka daži termiņi ir pārāk vērienīgi. Vairākas delegācijas lūdza transponēšanas termiņu pieskaņot datumam, kad direktīva stājas spēkā, savukārt citas delegācijas ierosināja piemērošanas datumu atlikt uz vēlāku laiku, lai uzņēmumiem būtu pietiekami daudz laika pielāgoties. Ņemot vērā minēto, prezidentvalsts ierosina šādus termiņus:

- termiņi, kas paredzēti transponēšanai dalībvalstīs (18 mēneši pēc stāšanās spēkā);
- termiņi, kas paredzēt īstenošanai uzņēmumos:
 - 2024. gada 1. janvāris uzņēmumiem, uz kuriem jau attiecas *NFRD* (ziņu sniegšana 2025. gadā par 2024. gada datiem);
 - 2025. gada 1. janvāris lieliem uzņēmumiem, uz kuriem *NFRD* šobrīd neattiecas (ziņu sniegšana 2026. gadā par 2025. gada datiem);
 - 2026. gada 1. janvāris biržas sarakstā iekļautiem MVU, kā arī mazām un nesarežģītām kredītiestādēm un kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām (ziņu sniegšana 2027. gadā par 2026. gada datiem);

Citi termiņi

- termiņi pārejai uz ilgtspējas ziņu sniegšanas pamatotu ticamības apliecināšanu: seši gadi pēc stāšanās spēkā (*Revīzijas direktīvas 26.a pants*);
- Komisijai standartu pieņemšanai paredzētie termiņi: 2022. gada 31. oktobris vispārējo standartu pieņemšanai un 2023. gada 31. oktobris – nozaru standartu un MVU pielāgotu standartu pieņemšanai (*Grāmatvedības direktīvas 29.b pants*).

III. Nobeigums

Padome tiek aicināta

- **apstiprināt vienošanos par vispārējo pieeju,**
 - **aicināt prezidentvalsti sākt sarunas ar Eiropas Parlamentu, pamatojoties uz šo vispārējo pieeju, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā.**
-

2021/0104 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanu groza Direktīvu 2013/34/ES,
Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Regulu (ES) Nr. 537/2014**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁵,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

⁵ OV C [...], [...], [...] lpp.

tā kā:

- (1) Paziņojumā par Eiropas zaļo kursu, kas tika pieņemts 2019. gada 11. decembrī ⁶, Eiropas Komisija apņēmas pārskatīt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ⁷ noteikumus par nefinanšu ziņu sniegšanu. Eiropas zaļais kurss ir Eiropas Savienības jaunā izaugsmes stratēģija. Tā mērķis ir līdz 2050. gadam pārveidot ES par mūsdienīgu, resursu ziņā efektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku bez siltumnīcefekta gāzu neto emisijām. Tā mērķis ir arī aizsargāt, saglabāt un stiprināt Savienības dabas kapitālu un aizsargāt iedzīvotāju veselību un labbūtību no vidiskiem riskiem un ietekmes. Eiropas zaļā kursa mērķis ir atsaistīt ekonomikas izaugsmi no resursu izmantošanas un nodrošināt, ka visi ES reģioni un iedzīvotāji ir daļa no sociāli taisnīgas pārkārtošanās uz ilgtspējīgu ekonomikas sistēmu. Tas sekmēs mērķi izveidot tādu ekonomiku, kas strādā cilvēku labā, nostiprinot ES sociālo tirgus ekonomiku, palīdzot nodrošināt tās gatavību nākotnei un to, ka šī ekonomika veicina stabilitāti, darbvietas, izaugsmi un ieguldījumus. Šie mērķi ir īpaši svarīgi, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas radīto sociālekonomisko kaitējumu un nepieciešamību pēc ilgtspējīgas, iekļaujošas un taisnīgas atveseļošanas. Eiropas Komisija 2020. gada 4. marta priekšlikumā par Eiropas Klimata aktu ierosināja padarīt mērķi sasniegt klimatneitralitāti līdz 2050. gadam par Savienībā saistošu ⁸. Turklāt Biodaudzveidības stratēģijā 2030. gadam Eiropas Komisija apņemas gādāt, lai līdz 2050. gadam atjaunotas, izturētspējīgas un pienācīgi aizsargātas būtu it visas pasaules ekosistēmas. Šīs stratēģijas mērķis ir panākt, ka Eiropa līdz 2030. gadam nostājas uz atlabšanas ceļa.

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

⁸ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulu (ES) 2018/1999 (Eiropas Klimata akts) [2020/0036(COD)].

- (2) Komisija paziņojumā *"Rīcības plāns: ilgtspējīgas izaugsmes finansēšana"* paredzēja pasākumus šādu mērķu sasniegšanai – pārorientēt kapitāla plūsmas uz ilgtspējīgiem ieguldījumiem, lai nodrošinātu ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, pārvaldīt finanšu riskus, kas izriet no klimata pārmaiņām, resursu noplicināšanas, vides degradācijas un sociālajām problēmām, kā arī veicināt pārredzamību un ilgtermiņa skatījumu finanšu un ekonomikas darbībā ⁹. Minēto mērķu sasniegšanas priekšnoteikums ir tas, ka uzņēmumi atklāj attiecīgu, salīdzināmu un ticamu ilgtspējas informāciju. Eiropas Parlaments un Padome, īstenojot Rīcības plānu ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai, pieņēma vairākus leģislatīvos aktus. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 ¹⁰ nosaka, kā finanšu tirgus dalībniekiem un finanšu konsultantiem jāatklāj ilgtspējas informācija galaieguldītājiem un aktīvu īpašniekiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 ¹¹ izveido vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību klasifikācijas sistēmu ar mērķi palielināt ilgtspējīgus ieguldījumus un apkarot tādu finanšu produktu zaļmaldināšanu, par kuriem nepamatoti apgalvo, ka tie ir ilgtspējīgi.

⁹ COM(2018) 97 final.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2089 ¹², ko papildina Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2020/1816 ¹³, (ES) 2020/1817 ¹⁴ un (ES) 2020/1818 ¹⁵, ievieš vides, sociālās un pārvaldības (*ESG*) informācijas atklāšanas prasības etalonu administratoriem un minimālos standartus, kas paredzēti, lai izstrādātu ES klimata pārejas etalonus un ES Parīzes nolīgumam pielāgotos etalonus. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013 ¹⁶ ir noteikts, ka lielām iestādēm, kas ir emitējušas vērtspapīrus, kuri ir atļauti tirdzniecībai regulētā tirgū, no 2022. gada 28. jūnija ir jāsniedz informācija par *ESG* riskiem. Jaunais ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālais regulējums, kas noteikts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/2033 ¹⁷ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/2034 ¹⁸, satur noteikumus par *ESG* risku dimensijas ieviešanu kompetento iestāžu īstenotajā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā (SREP), un tajā ir iekļautas tādas *ESG* risku informācijas atklāšanas prasības ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas piemērojamas no 2022. gada 26. decembra.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2089 (2019. gada 27. novembris), ar ko groza Regulu (ES) 2016/1011 attiecībā uz ES klimata pārejas etaloniem, Parīzes nolīgumam pielāgotiem ES etaloniem un ar ilgtspēju saistītu informācijas atklāšanu attiecībā uz etaloniem (OV L 317, 9.12.2019., 17. lpp.).

¹³ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1816 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz paziņojumā par etalonu sniedzamo skaidrojumu par to, kā katrā sniegtajā un publicētajā etalonā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 1. lpp.).

¹⁴ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1817 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz satura minimumu skaidrojumā par to, kā etalonu noteikšanas metodoloģijā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 12. lpp.).

¹⁵ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1818 (2020. gada 17. jūlijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz standartu minimumu ES klimata pārejas etaloniem un Parīzes nolīgumam pielāgotiem ES etaloniem (OV L 406, 3.12.2020., 17. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2033 (2019. gada 27. novembris) par prudenciālajām prasībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 806/2014 (OV L 314, 5.12.2019., 1. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2034 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2002/87/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES un 2014/65/ES (OV L 314, 5.12.2019., 64. lpp.).

Komisija savā Darba programmā 2021. gadam ir iekļāvusi arī priekšlikumu par Eiropas zaļo obligāciju standartu, turpinot to, kas paredzēts Rīcības plānā ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai.

- (3) Padome 2019. gada 5. decembrī secinājumos par kapitāla tirgu savienības padziļināšanu uzsvēra, cik svarīga ir ticama, salīdzināma un būtiska informācija par ilgtspējas riskiem, iespējām un ietekmi, un aicināja Komisiju apsvērt iespēju izstrādāt Eiropas nefinanšu ziņošanas standartu.
- (4) Eiropas Parlaments 2018. gada 29. maija rezolūcijā par ilgtspējīgām finansēm ¹⁹ aicināja turpmāk pilnveidot nefinanšu pārskatu sniegšanas prasības Direktīvas 2013/34/ES ietvaros. Eiropas Parlaments 2020. gada 17. decembra rezolūcijā par ilgtspējīgu korporatīvo pārvaldību ²⁰ atzinīgi novērtēja Komisijas apņemšanos pārskatīt Direktīvu 2013/34/ES un pauda uzskatu, ka ir jāizstrādā visaptverošs Savienības nefinanšu informācijas atklāšanas regulējums, kas satur obligātus Savienības nefinanšu informācijas atklāšanas standartus. Eiropas Parlaments aicināja paplašināt informācijas atklāšanas prasību darbības jomu, iekļaujot tajā uzņēmumu papildu kategorijas, un ieviest revīzijas prasību.

¹⁹ 2018/2007(INI).

²⁰ A9-0240/2020 (INI).

- (5) ANO Ģenerālā asambleja 2015. gada 25. septembrī pieņēma jaunu globālu satvaru ilgtspējīgai attīstībai — Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam ("2030. gada programma"). 2030. gada programmas pamatā ir ilgtspējīgas attīstības mērķi, un tā aptver trīs ilgtspējas dimensijas — ekonomisko, sociālo un vides. Komisijas 2016. gada 22. novembra paziņojums "Turpmākie pasākumi ilgtspējīgai Eiropas nākotnei" sasaistīja ilgtspējīgas attīstības mērķus ar Savienības politikas sistēmu, lai nodrošinātu, ka visās Savienības rīcībās un politikas iniciatīvās gan Savienībā, gan ārpus tās šie mērķi jau sākotnēji tiek ņemti vērā ²¹. Padome 2017. gada 20. jūnija secinājumos apstiprināja Savienības un tās dalībvalstu apņemšanos 2030. gada programmu īstenot pilnībā, saskaņoti, visaptveroši, integrēti un efektīvi un cieši sadarbojoties ar partneriem un citām ieinteresētajām personām ²².
- (6) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/95/ES ²³ tika grozīta Direktīva 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu informācijas atklāšanu. Ar Direktīvu 2014/95/ES tika ieviesta prasība uzņēmumiem sniegt informāciju vismaz par vides, sociālajiem un darbinieku jautājumiem, cilvēktiesību ievērošanu, kā arī korupcijas un kukuļošanas apkarošanas jautājumiem. Attiecībā uz šīm tēmām Direktīvā 2014/95/ES uzņēmumiem tika prasīts atklāt informāciju šādās ziņu sniegšanas jomās — darījumdarbības modelis, rīcībpolitikas (tostarp veiktie pienācīgas rūpības procesi), minēto rīcībpolitiku rezultāti, riski un riska pārvaldība, kā arī rezultātu pamatrādītāji, kas attiecas uz konkrēto darījumdarbību.

²¹ COM(2016) 739 final

²² Padomes secinājumi "Ilgtspējīga Eiropas nākotne: ES atbildes reakcija uz Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam", 2017. gada 20. jūnijs.

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/95/ES (2014. gada 22. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu un daudzveidības informācijas atklāšanu (OV L 330, 15.11.2014., 1. lpp.).

- (7) Daudzas ieinteresētās personas uzskata, ka termins "nefinanšu" ir neprecīzs, jo īpaši tāpēc, ka tas nozīmē — attiecīgajai informācijai nav finansiālas nozīmes. Tomēr aizvien biežāk attiecīgajai informācijai ir finansiāla nozīme. Daudzas organizācijas, iniciatīvas un praktiķi šajā jomā atsaucas uz "ilgtspējas" informāciju. Tādēļ pareizāk ir termina "nefinanšu informācija" vietā lietot terminu "ilgtspējas informācija". Tādēļ Direktīva 2013/34/ES būtu jāgroza, lai ņemtu vērā šīs izmaiņas terminoloģijā.
- (8) Galvenie labuma guvēji no labākas ilgtspējas ziņu sniegšanas, ko veic uzņēmumi, ir individuāli iedzīvotāji un noguldītāji. Noguldītājiem, kuri vēlas ieguldīt ilgtspējīgi, būs iespēja to darīt, savukārt iedzīvotājiem kopumā vajadzētu gūt labumu no stabilas, ilgtspējīgas un iekļaujošas ekonomikas sistēmas. Lai šie ieguvumi kļūtu par realitāti, ilgtspējas informācijai, kas tiek atklāta uzņēmumu gada pārskatos, vispirms ir jāsniedz divas primārās grupas ("lietotāji"). Pirmā lietotāju grupa sastāv no ieguldītājiem, tostarp aktīvu pārvaldītājiem, kuri vēlas labāk izprast riskus un iespējas, ko ilgtspējas jautājumi rada viņu ieguldījumiem, un šo ieguldījumu ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Otro lietotāju grupu veido organizācijas, tostarp nevalstiskās organizācijas un sociālie partneri, kas vēlas prasīt lielāku atbildību no uzņēmumiem par to ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Arī citas ieinteresētās personas var izmantot ilgtspējas informāciju, kas tiek atklāta gada pārskatos. Uzņēmumu darbības partneri, tostarp klienti, var izmantot šo informāciju, lai izprastu ilgtspējas riskus un ietekmi un, ja nepieciešams, ziņotu par to savās vērtības ķēdēs. Politikas veidotāji un vides aģentūras var izmantot šādu informāciju, jo īpaši apkopotā veidā, lai uzraudzītu vides un sociālās tendences, veicinātu vides kontu izveidi un nodrošinātu informatīvu pamatu publiskajai politikai. Tikai daži iedzīvotāji un patērētāji tiešā veidā iepazīstas ar uzņēmuma pārskatiem, taču viņi šādu informāciju var izmantot netieši, piemēram, apsverot finanšu konsultantu vai nevalstisko organizāciju ieteikumus vai atzinumus. Daudzi ieguldītāji un aktīvu pārvaldītāji ilgtspējas informāciju iegādājas no datu sniedzējiem – trešām personām, kuri vāc informāciju no dažādiem avotiem, tostarp no publiski pieejamiem korporatīvajiem pārskatiem.

- (9) Pēdējos gados ir ļoti būtiski pieaudzis pieprasījums pēc korporatīvās ilgtspējas informācijas, jo īpaši ieguldītāju aprindās. Minēto pieprasījuma pieaugumu nosaka uzņēmumu risku mainīgais raksturs un tas, ka ieguldītāji arvien vairāk apzinās šo risku finansiālo ietekmi. Tas jo īpaši attiecas uz finanšu riskiem, kas saistīti ar klimatu. Tāpat pieaug izpratne par riskiem uzņēmumiem un ieguldījumiem, ko rada citas vides problēmas, piemēram, biodaudzveidības zudums, kā arī sociālie jautājumi, tostarp veselības jomā. Ilgtspējas informācijas pieprasījuma pieaugumu veicina arī tas, ka pieaug tādu ieguldījumu produktu apjoms, ar kuriem nepārprotami cenšas panākt atbilstmi konkrētiem ilgtspējas standartiem vai sasniegt konkrētus ilgtspējas mērķus. Daļēji šis pieaugums loģiski izriet no iepriekš pieņemtajiem Savienības tiesību aktiem, jo īpaši no Regulas (ES) 2019/2088 un Regulas (ES) 2020/852. Daļēji šis pieaugums būtu noticis jebkurā gadījumā, pateicoties strauji mainīgajai iedzīvotāju informētībai, patērētāju vēlmēm un tirgus praksei. Covid-19 pandēmija vēl vairāk paātrinās lietotāju informācijas vajadzību pieaugumu, jo īpaši tāpēc, ka tā ir atsegusi darba ņēmēju un uzņēmumu vērtības ķēžu neaizsargātību. Informācija par ietekmi uz vidi ir būtiska arī saistībā ar turpmāku pandēmiju mazināšanu, jo cilvēka izraisītie ekosistēmu traucējumi arvien biežāk tiek saistīti ar slimību rašanos un izplatīšanos.
- (10) Uzņēmumi paši var gūt labumu no ļoti kvalitatīvas ziņu sniegšanas par ilgtspējas jautājumiem. Tādu ieguldījumu produktu skaita pieaugums, kuru nolūks ir pildīt ilgtspējas mērķus, nozīmē, ka laba ilgtspējas ziņu sniegšana var uzlabot uzņēmuma piekļuvi finanšu kapitālam. Ilgtspējas ziņu sniegšana var palīdzēt uzņēmumiem identificēt un pārvaldīt savus ar ilgtspējas jautājumiem saistītos riskus un iespējas. Tā var radīt pamatu labākam dialogam un saziņai starp uzņēmumiem un ieinteresētajām personām, kā arī palīdzēt uzņēmumiem uzlabot reputāciju. Turklāt ziņošanas standartu veidā nosakot uzņēmumiem saskanīgu pamatu ilgtspējas ziņu sniegšanai, tajā būtu jāparedz attiecīga un pietiekama informācija un tādējādi ievērojami jāsamazina *ad hoc* informācijas pieprasījumi.

- (11) Ziņojumā par Nefinanšu informācijas sniegšanas direktīvas (Direktīva 2014/95/ES) pārskatīšanas klauzulu un to papildinošajā korporatīvo pārskatu sniegšanas atbilstības pārbaudē tika konstatētas problēmas saistībā ar minētās direktīvas efektivitāti ²⁴. Ir nozīmīgi pierādījumi tam, ka daudzi uzņēmumi neizpauž būtisku informāciju par visām lielākajām ar ilgtspēju saistītajām tēmām. Ziņojumā kā būtiska problēma tika norādīta arī ierobežotā ilgtspējas informācijas salīdzināmība un uzticamība. Turklāt daudziem uzņēmumiem, kuru ilgtspējas informācija lietotājiem ir nepieciešama, nav pienākuma sniegt šādu informāciju.
- (12) Ja netiks veikti politikas pasākumi, paredzams, ka palielināsies plaisa starp lietotāju informācijas vajadzībām un uzņēmumu sniegto ilgtspējas informāciju. Šai plaisai ir būtiskas negatīvas sekas. Ieguldītāji, pieņemot lēmumus par ieguldījumiem, nespēj pietiekami ņemt vērā ar ilgtspēju saistītos riskus un iespējas. Uzkrājoties vairākiem ieguldījumu lēmumiem, kuros netiek pietiekami ņemti vērā ar ilgtspēju saistīti riski, var rasties sistēmiski riski, kas apdraudēs finanšu stabilitāti. Eiropas Centrālā banka un starptautiskās organizācijas, piemēram, Finanšu stabilitātes padome, ir vērsušas uzmanību uz minētajiem sistēmiskajiem riskiem, īpaši klimata jomā. Ieguldītāji arī mazāk spēj novirzīt finanšu resursus uzņēmumiem un saimnieciskām darbībām, kas risina un nepadziļina sociālās un vides problēmas, un tas apdraud Eiropas zaļā kursa un Rīcības plāna ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai mērķus.

²⁴ Publikāciju birojam lūgums ievietot atsauci uz Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par pārskatīšanas klauzulām Direktīvās 2013/34/ES, 2014/95/ES un 2013/50/ES un uz pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu "Atbilstības pārbaude".

Nevalstiskās organizācijas, sociālie partneri, kopienas, kuras ietekmē uzņēmumu darbība, un citas ieinteresētās personas mazāk spēj prasīt atbildību no uzņēmumiem par to ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Tas rada atbildības deficītu un var veicināt to, ka iedzīvotāji mazāk uzticas uzņēmumiem, un tas savukārt var negatīvi ietekmēt efektīvu sociālās tirgus ekonomikas darbību. Tādu vispārpieņemtu rādītāju un metožu trūkums, kas paredzēti, lai mērītu, novērtētu un pārvaldītu ar ilgtspēju saistītus riskus, arī rada šķēršļus uzņēmumu centieniem nodrošināt darījumdarbības modeļu un darbību ilgtspēju.

- (13) Ziņojumā par Direktīvas 2014/95/ES pārskatīšanas klauzulu un to papildinošajā korporatīvo pārskatu sniegšanas atbilstības pārbaudē tika arī konstatēts, ka ir ievērojami pieaudzis Ilgtspējīgu tirdzniecības nosacījumu iniciatīvas (*Sustainable Terms of Trade Initiative – STTI*) informācijas pieprasījumu skaits uzņēmumiem saistībā ar ilgtspējas jautājumiem, tādējādi mēģinot mazināt pašreizējo informācijas plaisu. Turklāt tendence, ka no uzņēmumiem tiek sagaidīta vairāku dažādu sistēmu un standartu izmantošana, visticamāk, turpināsies un var pat pastiprināties, jo ilgtspējas informācijas vērtība turpina pieaugt. Ja netiks veiktas politikas darbības nolūkā panākt vienprātību par informāciju, kas uzņēmumiem būtu jāsniedz, ievērojami palielināsies izmaksas un slogs uzņēmumiem, kuri sniedz informāciju, un šādas informācijas lietotājiem.
- (14) Pieaugošā plaisa starp lietotāju informācijas vajadzībām un uzņēmumu pašreizējo ziņu sniegšanas praksi palielina iespēju, ka atsevišķas dalībvalstis ieviesīs arvien atšķirīgākus valsts noteikumus vai standartus. Atšķirīgas ziņu sniegšanas prasības dažādās dalībvalstīs radītu papildu izmaksas un sarežģījumus uzņēmumiem, kuri darbojas pāri robežām, un tādējādi negatīvi ietekmētu vienoto tirgu un apdraudētu iedibinājumtiesības un brīvu kapitāla apriti visā Savienībā. Šīs atšķirīgās ziņu sniegšanas prasības arī padara sniegto informāciju mazāk salīdzināmu pāri robežām, tādējādi negatīvi ietekmējot kapitāla tirgu savienību.

- (15) Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pants attiecas uz lielajiem uzņēmumiem, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kurās vidējais darbinieku skaits pārsniedz 500, un attiecīgi uz sabiedriskas nozīmes struktūrām, kas ir mātesuzņēmumi lielām grupām, kurās vidējais darbinieku skaits konsolidēti pārsniedz 500. Ņemot vērā augošās lietotāju vajadzības pēc ilgtspējas informācijas, būtu jāpieprasa, lai šādu informāciju sniedz vēl citu kategoriju uzņēmumi. Tādēļ ir lietderīgi pieprasīt, lai visi lielie uzņēmumi un visi regulēto tirgu biržas sarakstos iekļautie uzņēmumi, izņemot mikrouzņēmumus, sniegtu detalizētu ilgtspējas informāciju. Direktīvas 19.a un 29.a pantā ir skaidri noteikts ziņu sniegšanas prasību tvērums, atsaucoties uz Direktīvas 2013/34/ES 2. un 3. pantu. Tādējādi 19.a un 29.a pants "nevienkāršo" vai "nemaina" nevienu citu prasību, un netiek piemēroti Direktīvas 2013/34/ES 40. pantā paredzētie atbrīvojumu ierobežojumi attiecībā uz sabiedriskas nozīmes struktūrām. Jo īpaši sabiedriskas nozīmes struktūras nebūtu jāuzskata par lielajiem uzņēmumiem 19.a un 29.a pantā paredzēto ziņu sniegšanas noteikumu nolūkos, t. i., mazām un vidējām sabiedriskas nozīmes struktūrām būtu jāatļauj sniegt ziņas saskaņā ar vienkāršotajiem MVU ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Turklāt visiem uzņēmumiem, kas ir lielu grupu mātesuzņēmumi, grupas līmenī būtu jā sagatavo ilgtspējas ziņu sniegšana.
- (16) Prasība, ka arī lielajiem biržas sarakstos neiekļautiem uzņēmumiem būtu jāatklāj informācija par ilgtspējas jautājumiem, galvenokārt izriet no bažām par šādu uzņēmumu ietekmi un pārskatatbildību, tostarp to vērtības ķēdēs. Šajā aspektā visiem lielajiem uzņēmumiem būtu jāpiemēro vienādas prasības publiski sniegt ilgtspējas informāciju. Turklāt arī finanšu tirgus dalībniekiem ir nepieciešama informācija no minētajiem lielajiem biržas sarakstos neiekļautajiem uzņēmumiem.
- (17) Ar prasību, ka uzņēmumiem, kuri nav iedibināti Savienībā, bet kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, arī būtu jāatklāj informācija par ilgtspējas jautājumiem, tiek apmierinātas finanšu tirgus dalībnieku vajadzības pēc informācijas no šādiem uzņēmumiem ar mērķi izprast savu ieguldījumu riskus un ietekmi, kā arī izpildīt Regulā (ES) 2019/2088 noteiktās informācijas atklāšanas prasības.

(18) Ņemot vērā ar ilgtspēju saistīto risku pieaugošo nozīmi un to, ka regulēto tirgu biržas sarakstos iekļautie mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) veido ievērojamu daļu no visiem šajos sarakstos iekļautajiem uzņēmumiem Savienībā, un lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību, ir lietderīgi pieprasīt, lai arī minētie MVU atklātu informāciju par ilgtspējas jautājumiem. Šīs prasības ieviešana palīdzēs nodrošināt, ka finanšu tirgus dalībnieki savos ieguldījumu portfeļos varēs iekļaut mazākus biržas sarakstos iekļautos uzņēmumus, pamatojoties uz to, ka tie sniedz finanšu tirgus dalībniekiem nepieciešamo ilgtspējas informāciju. Tādējādi tā palīdzēs aizsargāt un uzlabot mazāku biržas sarakstos iekļautu uzņēmumu piekļuvi finanšu kapitālam un izvairīties no šādu uzņēmumu diskriminācijas no finanšu tirgus dalībnieku puses. Šīs prasības ieviešana ir nepieciešama arī tādēļ, lai nodrošinātu, ka finanšu tirgus dalībniekiem ir informācija, kas tiem nepieciešama no ieguldījumus saņemošajiem uzņēmumiem, lai varētu izpildīt Regulā (ES) 2019/2088 noteiktās prasības attiecībā uz ilgtspējas informācijas atklāšanu. Tomēr būtu jānodrošina regulēto tirgu biržas sarakstos iekļautiem MVU pietiekami daudz laika, lai sagatavotos prasības par ilgtspējas informācijas sniegšanu piemērošanai, ņemot vērā to mazo izmēru un ierobežotākos resursus, kā arī ņemot vērā Covid-19 pandēmijas radītos sarežģītos ekonomiskos apstākļus. Tiem arī būtu jādod iespēja sniegt šo informāciju saskaņā ar standartiem, kas ir samērīgi ar MVU spējām un resursiem un atbilstīgi to darbības mērogam un sarežģītībai. Biržas sarakstos neiekļautie MVU arī var brīvprātīgi izlemt piemērot šos samērīgos standartus. MVU standarti noteiks atskaites punktu uzņēmumiem, uz kuriem attiecas direktīva, saistībā ar ilgtspējas informācijas līmeni, ko viņi var pamatoti pieprasīt no MVU piegādātājiem un klientiem savās vērtības ķēdēs.

- (19) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK ²⁵ attiecas uz visiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos. Lai nodrošinātu, ka uz visiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, tostarp uz trešo valstu emitentiem, attiecas vienas un tās pašas ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības, Direktīvā 2004/109/EK būtu jāiekļauj nepieciešamās savstarpējās atsauces uz visām prasībām par ilgtspējas ziņu sniegšanu gada finanšu pārskatā.
- (20) Ar Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta pirmās daļas i) apakšpunktu un 23. panta 4. punkta ceturto daļu Komisija tiek pilnvarota pieņemt pasākumus, ar kuriem izveido mehānismu, lai noteiktu ar direktīvu pieprasītās informācijas līdzvērtīgumu, un attiecīgi izveido vispārīgus līdzvērtīguma kritērijus attiecībā uz grāmatvedības standartiem. Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta trešā daļa arī pilnvaro Komisiju pieņemt vajadzīgos lēmumus attiecībā uz to grāmatvedības standartu līdzvērtīgumu, ko izmanto trešo valstu emitenti. Lai atspoguļotu ilgtspējas prasību iekļaušanu Direktīvā 2004/109/EK, Komisija būtu jāpilnvaro izveidot mehānismu, ar ko nosaka to ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kurus piemēro trešo valstu vērtspapīru emitenti, līdzīgi kā esošajā Komisijas Regulā (EK) Nr. 1569/2007 ²⁶, kur izklāstīti kritēriji, pēc kuriem nosaka to grāmatvedības standartu līdzvērtīgumu, ko piemēro trešo valstu emitenti. Tā paša iemesla dēļ Komisija arī būtu jāpilnvaro pieņemt vajadzīgos lēmumus par to ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kurus izmanto trešo valstu emitenti. Trešās valsts emitenta izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

²⁶ Komisijas Regula (EK) Nr. 1569/2007 (2007. gada 21. decembris), ar ko izveido mehānismu, kā nosaka līdzvērtību grāmatvedības standartiem, kurus atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/71/EK un 2004/109/EK piemēro trešo valstu vērtspapīru emitenti (OV L 340, 22.12.2007., 66. lpp.).

var uzskatīt, ka trešās valsts emitents izpilda ES ilgtspējas ziņu sniegšanas pienākumus, ja tas sniedz ziņas saskaņā ar līdzvērtīgiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Šie grozījumi nodrošinās saskanīgus līdzvērtīguma režīmus attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas pienākumiem un finanšu pārskatu sniegšanas pienākumiem saistībā ar gada finanšu pārskatu.

- (21) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 3. punkts un 29.a panta 3. punkts šobrīd atbrīvo visus meitasuzņēmumus no pienākuma sniegt nefinanšu informāciju, ja šie uzņēmumi un to meitasuzņēmumi ir iekļauti mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā, ar noteikumu, ka tajā ir ietverta nefinanšu informācija, ko sniedz saskaņā ar ES prasībām. Minētais atbrīvojums būtu jāpiemēro arī tad, ja mātesuzņēmums, kas sniedz ziņas konsolidētā līmenī, ir trešās valsts uzņēmums, kas sniedz ilgtspējas informāciju saskaņā ar līdzvērtīgiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Tā kā Direktīvā 2004/109/EK būtu paredzēti pienācīgi mehānismi ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīguma noteikšanai un gan tiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, gan tiem, kuru nav, tiktu prasīts sniegt ziņas saskaņā ar tiem pašiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, būtu jāizmanto Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta pirmās daļas i) apakšpunkts un 23. panta 4. punkta ceturtais daļa, lai saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES režīmu noteiktu atbrīvojumu ārpussavienības mātesuzņēmumu meitasuzņēmumiem. Šajā ziņā meitasuzņēmumam būtu jāpiemēro atbrīvojums, ja konsolidētās ilgtspējas ziņas ir sastādītas Eiropas ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem līdzvērtīgā veidā, kurus nosaka saskaņā ar attiecīgiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta pirmās daļas i) apakšpunktu un 23. panta 4. punkta ceturto daļu.

- (21.a) Ir jānodrošina, ka ilgtspējas informācija ir viegli pieejama lietotājiem, un jānodrošina pārredzamība par to, kurš ir tas atbrīvotā meitasuzņēmuma mātesuzņēmums, kas sniedz ziņas konsolidētā līmenī. Tādēļ ir jāprasa minētajiem ES mātesuzņēmumu meitasuzņēmumiem savā vadības ziņojumā iekļaut mātesuzņēmuma nosaukumu, tīmekļa saites uz mātesuzņēmuma konsolidēto vadības ziņojumu un uz ticamības nodrošinājuma atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu, kā arī norādīt to, ka tie ir atbrīvoti no ilgtspējas ziņu sniegšanas pienākuma. Lai nodrošinātu to, ka šo informāciju var izmantot, ir jādod iespēja dalībvalstīm pieprasīt, lai konsolidētais vadības ziņojums un atzinums par ilgtspējas ziņu sniegšanu tiktu publicēts valodā, kuru akceptē tā dalībvalsts, kas reglamentē atbrīvoto meitasuzņēmumu, un lai visi vajadzīgie tulkojumi šajā valodā būtu apliecināti. Ārpussavienības mātesuzņēmumu meitasuzņēmumiem būtu jāpublicē arī konsolidētais vadības ziņojums un ticamības nodrošinājuma atzinums par ilgtspējas ziņu sniegšanu tajā valodā, kuru akceptē tā dalībvalsts, kas reglamentē atbrīvoto meitasuzņēmumu, lai nodrošinātu, ka attiecīgā ilgtspējas informācija atbilst publicēšanas prasībām Eiropas Savienībā un ka ir nodrošināta digitāla piekļuve šai informācijai.
- (22) Ar Direktīvas 2013/34/ES 23. pantu mātesuzņēmumi tiek atbrīvoti no pienākuma sagatavot konsolidētus finanšu pārskatus un konsolidētu vadības ziņojumu, ja šie uzņēmumi ir tāda cita mātesuzņēmuma meitasuzņēmumi, kas ievēro šo pienākumu. Tomēr būtu jāprecizē, ka atbrīvojuma režīms attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem un konsolidētajiem vadības ziņojumiem darbojas neatkarīgi no atbrīvojumu režīma attiecībā uz konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu. Tādēļ uzņēmums var būt atbrīvots no pienākuma sniegt konsolidētus finanšu pārskatus, bet nebūt atbrīvots no pienākuma sniegt konsolidētas ilgtspējas ziņas gadījumos, kad tā galvenais mātesuzņēmums sagatavo konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidētos vadības ziņojumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai saskaņā ar citām līdzvērtīgām prasībām, ja šis uzņēmums ir iedibināts trešā valstī, bet nesagatavo konsolidētas ilgtspējas ziņas saskaņā ar ES tiesību aktiem vai saskaņā ar citām līdzvērtīgām prasībām, ja šis uzņēmums ir iedibināts trešā valstī.

(23) Kredītiestādēm un apdrošināšanas uzņēmumiem ir svarīga nozīme, pārkārtojoties uz pilnībā ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas un finanšu sistēmu saskaņā ar Eiropas zaļo kursu. Tiem var būt ievērojama pozitīva un negatīva ietekme, īstenojot kreditēšanas, ieguldīšanas un sākotnējās izvietojuma darbības. Tādēļ kredītiestādēm un apdrošināšanas uzņēmumiem, izņemot tos, kam jāievēro Direktīva 2013/34/ES, tostarp kooperatīviem un savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumiem, būtu jāpiemēro ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības ar noteikumu, ka tie atbilst noteiktiem lieluma kritērijiem. Tādējādi minētās informācijas lietotāji varēs novērtēt gan uzņēmumu ietekmi uz sabiedrību un vidi, gan riskus, ko rada ilgtspējas jautājumi, ar kuriem šie uzņēmumi var saskarties. Grāmatvedības direktīva piemēro trīs iespējamus kritērijus, lai noteiktu, vai uzņēmums tiek uzskatīts par "lielo uzņēmumu", un tie ir: bilances kopsumma, neto apgrozījums un vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā. Kredītiestādēm un apdrošināšanas uzņēmumiem neto apgrozījuma kritērijs ir jāpielāgo tā, lai būtu atsauce uz neto apgrozījuma definīciju Direktīvā 1986/635 un Direktīvā 1991/674, nevis jāizmanto Direktīvas 2013/34/ES vispārīgā definīcija. Lai nodrošinātu saskanīgumu ar ziņu sniegšanas prasībām, kas noteiktas Padomes Direktīvā 86/635/EEK ²⁷ par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem, dalībvalstis var izvēlēties nepiemērot ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības kredītiestādēm, kas uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ²⁸ 2. panta 5. punktā.

²⁷ Padomes Direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

- (24) Sarakstam ar ilgtspējas jautājumiem, par kuriem uzņēmumiem jāsniedz ziņas, vajadzētu būt pēc iespējas saskaņotam ar ilgtspējas faktoru definīciju, kas noteikta Regulā (ES) 2019/2088. Minētajam sarakstam būtu jāatbilst arī lietotāju un pašu uzņēmumu vajadzībām un tam, ko tie cer sagaidīt, lietotāji un uzņēmumi bieži lieto terminus "vide", "sociāls" un "pārvaldības", lai izteiktu kategorijās trīs galvenos ilgtspējas jautājumus. Regulā (ES) 2019/2088 sniegtajā ilgtspējas faktoru sarakstā pārvaldības jautājumi nav skaidri iekļauti. Tādēļ ilgtspējas jautājumu definīcijai Direktīvā 2013/34/ES vajadzētu būt saistītai ar vides tiesībām, sociālajām tiesībām un cilvēktiesībām, kā arī pārvaldības faktoriem un būtu jābalstās uz ilgtspējas faktoru definīciju, kas sniegta Regulā (ES) 2019/2088.
- (25) Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantā tiek prasīts sniegt ne tikai informāciju, "ciktāl tas vajadzīgs, lai gūtu priekšstatu par attiecīgā uzņēmuma attīstību, veikspēju, stāvokli", bet arī informāciju, kas vajadzīga, lai izprastu uzņēmuma darbības ietekmi uz vides, sociālajiem un ar darbiniekiem saistītajiem jautājumiem, cilvēktiesību ievērošanu, pretkorupcijas un kukuļošanas aspektiem. Tādēļ minētajos pantos uzņēmumiem tiek prasīts sniegt ziņas gan par uzņēmuma darbības ietekmi uz cilvēkiem un vidi, gan par to, kā dažādi ilgtspējas jautājumi ietekmē uzņēmumu. To dēvē par dubultā būtiskuma perspektīvu, kurā riski uzņēmumam un uzņēmuma ietekme katrs atspoguļo vienu būtiskuma perspektīvu. Korporatīvo pārskatu sniegšanas atbilstības pārbaude liecina, ka abas minētās perspektīvas bieži vien netiek labi izprastas vai piemērotas. Tādēļ jāprecizē, ka uzņēmumiem būtu jāizvērtē katra būtiskuma perspektīva atsevišķi un būtu jāatklāj informācija, kas ir būtiska no abām perspektīvām, kā arī informācija, kas ir būtiska tikai no vienas perspektīvas.

- (26) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punkts un 29.a panta 1. punkts pieprasa uzņēmumiem atklāt informāciju par piecām ziņu sniegšanas jomām — darījumdarbības modelis, rīcībpolitikas (tostarp veiktie pienācīgas rūpības procesi), minēto rīcībpolitiku rezultāti, riski un riska pārvaldība, kā arī rezultātu pamatrādītāji, kas attiecas uz konkrēto darījumdarbību. Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā nav skaidru atsauču uz citām ziņu sniegšanas jomām, kuras informācijas lietotāji uzskata par attiecīgām, no kurām dažas ir pieskaņotas atklājamajai informācijai, kas norādīta starptautiskajās sistēmās, tostarp ieteikumos, ko sniegusi klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupa. Informācijas atklāšanas prasības būtu jāprecizē pietiekami detalizēti, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi sniedz informāciju par savu noturību pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem. Papildus tām ziņu sniegšanas jomām, kas norādītas Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā, uzņēmumiem tādējādi būtu jāprasa atklāt informāciju par darījumdarbības stratēģiju un darījumdarbības modeļa un stratēģijas noturību pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, jebkurus iespējamus plānus, kuri nodrošinātu, ka darījumdarbības modelis un stratēģija ir saderīgi ar pārkārtošanos uz ilgtspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku; vai un kā šo uzņēmumu darījumdarbības modelis un stratēģija ņem vērā ieinteresēto personu intereses; jebkuras uzņēmuma iespējas, kas izriet no ilgtspējas jautājumiem; kā notiek to darījumdarbības stratēģijas aspektu īstenošana, kuri ietekmē ilgtspējas jautājumus vai kurus ietekmē ilgtspējas jautājumi; jebkurus uzņēmuma izvirzītos ilgtspējas mērķrādītājus un to sasniegšanā paveikto; valdes un vadības lomu saistībā ar ilgtspējas jautājumiem; galveno pašreizējo un iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar uzņēmuma darbību; un kā uzņēmums ir identificējis informāciju, kuru paziņo. Ja tiek prasīta tādas informācijas atklāšana kā mērķrādītāji un to sasniegšanā paveiktais, vairs nav nepieciešams atsevišķi pieprasīt atklāt informāciju par rīcībpolitiku rezultātiem.

(27) Lai nodrošinātu atbilstību starptautiskajiem instrumentiem, piemēram, ANO Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, ESAO vadlīnijām daudznacionāliem uzņēmumiem un ESAO Pienācīgas rūpības pamatnostādņēm atbildīgai uzņēmējdarbībai, pienācīgas rūpības informācijas atklāšanas prasības būtu jāprecizē sīkāk, nekā tas ir Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punkta b) apakšpunktā un 29.a panta 1. punkta b) apakšpunktā. Pienācīga rūpība ir process, ko uzņēmumi veic, lai identificētu, novērstu, mazinātu un labotu galveno pašreizējo un iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar to darbību, un šis process parāda, kā uzņēmumi novērš minēto nelabvēlīgo ietekmi. Ietekme, kas saistīta ar uzņēmuma darbību, ir ietekme, kuru uzņēmums rada tiešā veidā, ietekme, kuru uzņēmums sekmē, un ietekme, kas kādā citādā veidā ir saistīta ar uzņēmuma vērtības ķēdi. Pienācīgas rūpības process attiecas uz visu uzņēmuma vērtības ķēdi, tostarp tā paša darbību, produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdēm. Saskaņā ar ANO Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām pašreizējā vai iespējamā nelabvēlīgā ietekme jāuzskata par galveno, ja tā ir viena no lielākajām ar uzņēmuma darbību saistītajām ietekmēm, pamatojoties uz ietekmes uz cilvēku vai vidi būtiskumu; to cilvēku skaitu, kuri tiek vai var tikt ietekmēti, vai videi nodarītā kaitējuma apmēru; to, cik viegli kaitējumu var labot, atjaunojot vides vai ietekmēto cilvēku agrāko stāvokli.

(28) Direktīva 2013/34/ES neprasa atklāt informāciju par nemateriālajiem resursiem, izņemot bilanci atzītos nemateriālos aktīvus. Ir plaši atzīts, ka informācija par nemateriālajiem aktīviem un citiem nemateriāliem faktoriem, tostarp iekšēji radītiem nemateriālajiem elementiem, tiek sniegta pārāk maz, tādējādi kavējot pienācīgu uzņēmuma attīstības, darbības rezultātu un stāvokļa novērtēšanu un ieguldījumu pārraudzību. Lai ieguldītāji varētu labāk izprast tādu atšķirību, kas starp daudzu uzņēmumu grāmatvedības uzskaites vērtību un to tirgus novērtējumu palielinās un kas vērojama daudzās ekonomikas nozarēs, atbilstīga ziņu sniegšana par nemateriālajiem elementiem būtu jāprasa no visiem lielajiem uzņēmumiem un visiem regulēto tirgu biržas sarakstos iekļautajiem uzņēmumiem, izņemot mikrouzņēmumus. Tomēr dažu veidu informācija par nemateriālajiem resursiem attiecas uz ilgtspējas jautājumiem un tādēļ tā būs daļa no ilgtspējas ziņu sniegšanas. Piemēram, informācija par darbinieku prasmēm, kompetencēm, pieredzi, lojalitāti uzņēmumam un motivāciju uzlabot procesus, preces un pakalpojumus, ir ilgtspējas informācija attiecībā uz sociālajiem jautājumiem, kuru varētu uzskatīt arī par informāciju par nemateriālajiem resursiem. Tāpat arī informācija par attiecību kvalitāti starp uzņēmumu un tā ieinteresētajām personām, tostarp klientiem, piegādātājiem un kopienām, kuras ietekmē uzņēmuma darbība, ir ilgtspējas informācija, kas attiecas uz sociāliem vai pārvaldības jautājumiem un ko varētu uzskatīt arī par informāciju par nemateriālajiem resursiem. Šie piemēri parāda kā dažos gadījumos nav iespējams informāciju par nemateriālajiem resursiem nošķirt no informācijas par ilgtspējas jautājumiem.

- (29) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā nav norādīts, vai sniedzamajai informācijai jābūt uz nākotni vērstai vai par iepriekšējiem darbības rezultātiem. Pašlaik pietrūkst uz nākotni vērstas informācijas, kuru ilgtspējas informācijas lietotāji vērtē īpaši augstu. Tādēļ Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantā būtu jāprecizē, ka sniegtajā ilgtspējas informācijā jāiekļauj uz nākotni vērsta un retrospektīva informācija, kā arī kvalitatīva un kvantitatīva informācija. Sniegtajā ilgtspējas informācijā būtu jāņem vērā arī īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvas un attiecīgi jāietver informācija par visu uzņēmuma vērtības ķēdi, tostarp tā paša darbību, produktiem un pakalpojumiem, darbības attiecībām un piegādes ķēdi. Informācijā par visu uzņēmuma vērtības ķēdi jāietver informācija, kas saistīta ar tā vērtības ķēdi ES, un informācija, kas attiecas uz trešām valstīm, ja uzņēmuma vērtības ķēde sniedzas ārpus ES.
- (30) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā uzņēmumiem tiek prasīts nefinanšu paziņojumos iekļaut atsauces un papildu skaidrojumus par summām, kas uzrādītas gada finanšu pārskatos. Tomēr šajos pantos uzņēmumiem netiek prasīts atsaukties uz citu informāciju vadības ziņojumā vai pievienot šai informācijai papildu skaidrojumus. Tādējādi pašlaik nav konsekvences starp sniegto nefinanšu informāciju un pārējo informāciju, kas atklāta vadības ziņojumā. Ir jānosaka skaidras prasības šajā jomā.
- (31) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā ir noteikts, ka tad, ja uzņēmums neīsteno rīcībpolitiku attiecībā uz vienu vai vairākiem no minētajiem jautājumiem, tam nefinanšu paziņojumā jāsniedz skaidrs un argumentēts skaidrojums, kādēļ tas to nedara. Atšķirīgā attieksme pret informācijas atklāšanu par dažādām rīcībpolitikām, kāda uzņēmumiem var izveidoties salīdzinājumā ar citām šajos pantos iekļautajām ziņu sniegšanas jomām, ir radījusi neskaidrības ziņojošajiem uzņēmumiem un nav palīdzējusi uzlabot sniegtās informācijas kvalitāti. Tādēļ nav nepieciešams direktīvā saglabāt šo atšķirīgo attieksmi pret rīcībpolitikām. Standartos tiks noteikts, kāda informācija ir jāatklāj par katru no 19.a un 29.a pantā minētajām ziņu sniegšanas jomām.

(32) Uzņēmumi, uz kuriem attiecas Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punkts un 29.a panta 1. punkts, var izmantot valsts, Savienības vai starptautisko ziņu sniegšanas sistēmu, un tādā gadījumā tiem jānorāda, kura sistēma ir izmantota. Tomēr Direktīva 2013/34/ES neuzliek uzņēmumiem pienākumu izmantot kopīgu ziņu sniegšanas sistēmu vai standartu, un tā neliedz uzņēmumiem izvēli vispār neizmantojot nevienu ziņu sniegšanas sistēmu vai standartu. Kā prasīts Direktīvas 2014/95/ES 2. pantā, Komisija 2017. gadā publicēja nesaistošas pamatnostādnes uzņēmumiem, uz kuriem attiecas minētā direktīva ²⁹. 2019. gadā Komisija publicēja papildu pamatnostādnes, konkrēti par to, kā sniegt klimatisku informāciju ³⁰. Pamatnostādnēs par klimatiskās informācijas sniegšanu tika iekļauti skaidri ieteikumi, ko sniedza klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupa. Pieejamie pierādījumi liecina, ka šīm nesaistošajām pamatnostādnēm nebija būtiskas ietekmes uz to uzņēmumu nefinanšu informācijas sniegšanas kvalitāti, kas sniegta saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantu. Pamatnostādņu brīvprātīgums nozīmē, ka uzņēmumi var izvēlēties, vai tās piemērot. Tādēļ pamatnostādnes pašas par sevi nevar nodrošināt dažādu uzņēmumu atklātās informācijas salīdzināmību vai visas tādas informācijas atklāšanu, kuru lietotāji uzskata par nozīmīgu. Tādēļ ir nepieciešami obligāti kopīgi ziņu sniegšanas standarti, kas nodrošinātu informācijas salīdzināmību un visas attiecīgās informācijas atklāšanu. Pamatojoties uz dubultā būtiskuma principu, standartiem būtu jāattiecas uz visu informāciju, kas lietotājiem ir būtiska. Kopīgi ziņu sniegšanas standarti ir nepieciešami arī tādēļ, lai veicinātu ilgtspējas ziņu sniegšanas revīziju un digitalizāciju un atvieglotu tās uzraudzību un izpildes panākšanu. Obligātu kopīgu ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu izstrāde ir nepieciešama, lai panāktu situāciju, kurā ilgtspējas informācijai ir tāds statuss, kas salīdzināms ar finanšu informācijas statusu. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu pieņemšana ar deleģētām regulām nodrošinās saskaņotu ilgtspējas ziņu sniegšanu visā Savienībā. Tādējādi uzņēmums izpildītu 19.a un 29.a pantā paredzētās prasības, sniedzot ziņas saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem.

²⁹ Komisijas paziņojums "Pamatnostādnes par nefinansiālas informācijas sniegšanu (metodoloģija nefinanšu informācijas ziņošanai)" (C/2017/4234).

³⁰ Komisijas paziņojums "Pamatnostādnes par nefinansiālas informācijas sniegšanu: papildinājums par klimatiskās informācijas sniegšanu" (C/2019/4490).

- (33) Neviens esošais standarts vai sistēma pati par sevi neapmierina Savienības vajadzības pēc detalizētu ilgtspējas ziņu sniegšanas. Informācijai, kas prasīta Direktīvā 2013/34/ES, jāietver informācija, kas attiecas uz katru būtiskuma perspektīvu, tai jāaptver visi ilgtspējas jautājumi, turklāt vajadzības gadījumā tā jāpieskaņo citiem pienākumiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos attiecībā uz ilgtspējas informācijas atklāšanu, tostarp pienākumiem, kas noteikti Regulā (ES) 2020/852 un Regulā (ES) 2019/2088. Turklāt obligātajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, ko piemēros Savienības uzņēmumiem, jābūt samērīgiem ar vērienīgumu, ko paredz Eiropas zaļā kursa mērķi un Savienības klimatneitralitātes mērķis 2050. gadam. Tādēļ ir jāpilnvaro Komisija pieņemt Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus, nodrošinot to ātru pieņemšanu un ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu satura atbilstību Savienības vajadzībām.
- (34) Eiropas Finanšu pārskatu padomdevēja grupa (*EFRAG*) ir bezpeļņas apvienība, kas izveidota saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem un kalpo sabiedrības interesēm, sniedzot Komisijai konsultācijas par starptautisko finanšu pārskatu standartu apstiprināšanu. *EFRAG* ir ieguvusi augstu novērtējumu kā Eiropas kompetences centrs korporatīvo pārskatu sniegšanas jomā, un tai ir labas iespējas veicināt koordināciju starp Eiropas ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem un starptautiskajām iniciatīvām, kuru mērķis ir izstrādāt standartus, kas ir saskanīgi visā pasaulē. *EFRAG* izveidotā daudzu ieinteresēto personu darba grupa 2021. gada martā publicēja ieteikumus iespējamai ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu izstrādei Eiropas Savienībā. Šajos ieteikumos ir iekļauti priekšlikumi, kā izstrādāt saskanīgu un visaptverošu ziņu sniegšanas standartu kopumu, kas aptvers visus ilgtspējas jautājumus no dubultā būtiskuma perspektīvas. Šajos ieteikumos ir iekļauts arī detalizēts ceļvedis šādu standartu izstrādei un priekšlikumi, kā savstarpēji stiprināt sadarbību starp globālajām standartu noteikšanas iniciatīvām un Eiropas Savienības standartu noteikšanas iniciatīvām. *EFRAG* priekšsēdētājs 2021. gada martā publicēja ieteikumus par iespējamām izmaiņām *EFRAG* pārvaldībā, ja tai uzdotu izstrādāt tehniskus ieteikumus par ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem.

Šie ieteikumi paredz jauna ilgtspējas ziņu sniegšanas pīlāra izveidi *EFRAG* ietvaros, vienlaikus būtiski nemainot esošo finanšu pārskatu sniegšanas pīlāru. Pieņemot ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus, Komisijai būtu jāņem vērā tehniskie ieteikumi, kurus izstrādās *EFRAG*. Lai nodrošinātu augstas kvalitātes standartus, kas veicina Eiropas sabiedrības labumu un atbilst uzņēmumu un sniegtās informācijas lietotāju vajadzībām, *EFRAG* tehniskie ieteikumi būtu jāizstrādā, paredzot pienācīgu procedūru, sabiedrības uzraudzību un pārredzamību, kā arī izmaksu un ieguvumu analīzi, un tie būtu jāizstrādā, izmantojot attiecīgo ieinteresēto personu zinātību. Lai nodrošinātu, ka Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos tiek ņemts vērā Savienības dalībvalstu viedoklis, pirms šo standartu pieņemšanas Komisijai par *EFRAG* tehniskajiem ieteikumiem būtu jāapspriežas ar dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos, kas minēta Regulas (ES) 2020/852 24. pantā, un grāmatvedību regulējošu komiteju, kas minēta Regulas (ES) 1606/2002 6. pantā. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI), Eiropas Banku iestādei (EBI) un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei (EAAPI) ir nozīme regulatīvo tehnisko standartu izstrādē saskaņā ar Regulu (ES) 2019/2088, un šiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem jābūt saskaņotiem ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010³¹ EVTI ir nozīme arī uzraudzības konverģences veicināšanā, ieviešot korporatīvo ziņu sniegšanu, ko veic tie emitenti, kuru vērtspapīri ir iekļauti ES regulēto tirgu biržas sarakstos un kuriem būs jāizmanto šie ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti. Tādēļ EVTI, EBI un EAAPI būtu jāprasa sniegt atzinumu par *EFRAG* tehniskajiem ieteikumiem.

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

Šis atzinums būtu jāsniedz divu mēnešu laikā no dienas, kad saņemts Komisijas pieprasījums. Turklāt Komisijai būtu jāapspriežas ar Eiropas Vides aģentūru, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, Eiropas Centrālo banku, Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju un Ilgtspējīga finansējuma platformu, lai nodrošinātu, ka ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti ir saskanīgi ar attiecīgo Savienības politiku un tiesību aktiem. Ja kāda no šīm struktūrām nolemj iesniegt atzinumu, tas jāizdara divu mēnešu laikā no dienas, kad Komisija ir apspriedusies ar šo struktūru.

- (35) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem vajadzētu būt saskaņotiem ar citiem Savienības tiesību aktiem. Minētie standarti jo īpaši būtu jāpieskaņo Regulā (ES) 2019/2088 noteiktajām informācijas atklāšanas prasībām, un tajos būtu jāņem vērā pamatrādītāji un metodika, kas izklāstīta dažādos deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot Regulu (ES) 2020/852, informācijas atklāšanas prasības, kas piemērojamas etalonu administratoriem, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 ³², ES klimata pārejas etalonu un Parīzes nolīgumam pielāgoto ES etalonu izstrādes minimālie standarti; kā arī viss darbs, ko veic Eiropas Banku iestāde, īstenojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 III pīlāra informācijas atklāšanas prasības. Standartos būtu jāņem vērā Savienības tiesību akti vides jomā, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK ³³ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 ³⁴, un tajos būtu jāņem vērā Komisijas Ieteikums 2013/179/ES ³⁵ un tā pielikumi, kā arī to atjauninājumi.

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1011 (2016. gada 8. jūnijs) par indeksiem, ko izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu līgumos vai ieguldījumu fondu darbības rezultātu mērīšanai, un ar kuru groza Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/17/ES un Regulu (ES) Nr. 596/2014 (OV L 171, 29.6.2016., 1. lpp.).

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

³⁵ Komisijas Ieteikums 2013/179/ES (2013. gada 9. aprīlis) par kopīgu metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla ekoloģisko raksturlielumu mērīšanai un uzraudzīšanai (OV L 124, 4.5.2013., 1. lpp.).

Būtu jāņem vērā arī citi attiecīgi Savienības tiesību akti, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES ³⁶, kā arī Savienības tiesību aktos uzņēmumiem noteiktās prasības attiecībā uz direktoru pienākumiem un pienācīgu rūpību.

- (36) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā Komisijas Pamatnostādnes par nefinansiālās informācijas sniegšanu ³⁷ un Komisijas Pamatnostādnes par klimatiskās informācijas sniegšanu ³⁸. Tajos būtu jāņem vērā arī citas Direktīvā 2013/34/ES noteiktās ziņu sniegšanas prasības, kas nav tieši saistītas ar ilgtspēju; tas vajadzīgs, lai nodrošinātu sniegtās informācijas lietotājiem labāku izpratni par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un ietekmi, maksimāli palielinot saikni starp ilgtspējas informāciju un citu informāciju, kas sniegta saskaņā ar Direktīvu 2013/34/ES.
- (37) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem vajadzētu būt samērīgiem, un tiem nebūtu jārada nevajadzīgs administratīvais slogs uzņēmumiem, kuriem šie standarti jāizmanto. Lai samazinātu traucējumus uzņēmumiem, kuri jau sniedz ilgtspējas informāciju, ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos vajadzības gadījumā būtu jāņem vērā spēkā esošie ilgtspējas ziņu sniegšanas un grāmatvedības uzskaites standarti un sistēmas. Tostarp jāmin Globālās ziņošanas iniciatīva, Ilgtspējas grāmatvedības standartu padome, Starptautiskā integrēto pārskatu padome, Starptautisko grāmatvedības standartu padome, klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupa, Oglekļa informācijas atklāšanas standartu padome un *CDP* (bijušais Oglekļa informācijas atklāšanas projekts). Eiropas Savienības standartos būtu jāņem vērā visi ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti, kas izstrādāti Starptautisko finanšu pārskatu standartu fonda aizgādībā. Lai novērstu nevajadzīgu regulējuma sadrumstalotību, kas var negatīvi ietekmēt uzņēmumus, kuri darbojas visā pasaulē, Eiropas standartiem būtu jāveicina ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu konverģences process pasaules līmenī.

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

³⁷ 2017/C 215/01.

³⁸ 2019/C 209/01.

- (38) Paziņojumā par Eiropas zaļo kursu Eiropas Komisija apņēma atbalstīt uzņēmumus un citas ieinteresētās personas, izstrādājot standartizētas dabas kapitāla uzskaites prakses Savienībā un starptautiskā mērogā, lai nodrošinātu atbilstošu vides risku pārvaldību un to mazināšanas iespējas, kā arī lai samazinātu saistītās darbību izmaksas. Pārredzamības projekts, kas tiek sponsorēts *LIFE* programmas ietvaros, izstrādā pirmo dabas kapitāla uzskaites metodiku, kas padarīs esošās metodes vieglāk salīdzināmas un pārredzamākas, vienlaikus pazeminot robežlielumu uzņēmumiem, lai tie varētu pieņemt un izmantot sistēmas, kas atbalsta uz nākotni vērstu uzņēmējdarbību. Dabas kapitāla protokols arī ir svarīgs atskaites punkts šajā jomā. Kaut arī dabas kapitāla uzskaites metodes galvenokārt palīdz stiprināt iekšējos vadības lēmumus, tās būtu pienācīgi jāņem vērā, nosakot ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus. Dažas dabas kapitāla uzskaites metodikas tiecas izteikt naudas vērtībā uzņēmumu darbības ietekmi uz vidi, un tas lietotājiem var palīdzēt labāk izprast šo ietekmi. Tādēļ būtu lietderīgi ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos iekļaut arī ilgtspējas ietekmes monetāros rādītājus, ja tas tiek atzīts par nepieciešamu.
- (39) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā arī starptautiski atzītie principi un satvari par atbildīgu uzņēmējdarbību, korporatīvo sociālo atbildību un ilgtspējīgu attīstību, tostarp ANO ilgtspējīgas attīstības mērķi, ANO Vadošie principi uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, ESAO Vadlīnijas daudznacionāliem uzņēmumiem, ESAO Pienācīgas rūpības pamatnostādnes atbildīgai uzņēmējdarbībai un ar tām saistītās nozaru vadlīnijas, ANO Globālais līgums, Starptautiskās Darba organizācijas Trīspusējā par principiem attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku, sociālās atbildības standarts ISO 26000 un ANO atbildīgu ieguldījumu principi.

- (40) Būtu jānodrošina, ka informācija, ko uzņēmumi paziņo saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, atbilst lietotāju vajadzībām. Tādēļ ziņu sniegšanas standartos būtu jānorāda informācija, kas uzņēmumiem jāatklāj par visiem galvenajiem vides faktoriem, tostarp par uzņēmumu ietekmi un atkarību no klimata, gaisa, zemes, ūdens un bioloģiskās daudzveidības. Regulā (ES) 2020/852 ir sniegta Savienības vides mērķu klasifikācija. Saskaņības labad ir lietderīgi izmantot līdzīgu klasifikāciju tādu vides faktoru noteikšanai, kuri būtu jāņem vērā ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos. Ziņu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā un jānorāda visa ģeogrāfiskā vai cita konteksta informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj, lai nodrošinātu izpratni par to būtisko ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem un par galvenajiem riskiem, ko uzņēmumam rada ilgtspējas jautājumi.
- (41) Attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar klimatu, lietotāji ir ieinteresēti uzzināt, kādi ir uzņēmumu fiziskie un pārkārtošanās riski un noturība dažādos klimata scenārijos. Viņus interesē arī uzņēmuma radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu līmenis un apjoms, tostarp tas, cik lielā mērā uzņēmums izmanto izlīdzināšanas vienības un kāds ir šo izlīdzināšanas vienību avots. Lai izveidotu klimatneitrālu ekonomiku, ir jānosaka siltumnīcefekta gāzu uzskaites un izlīdzināšanas vienību standarti. Lietotājiem ir nepieciešama uzticama informācija par izlīdzināšanas vienībām, lai novērstu bažas par iespējamo dubulto uzskaiti un pārvērtēšanu, ņemot vērā riskus ar klimatu saistīto mērķrādītāju sasniegšanai, kurus var radīt dubulta uzskaitē un pārvērtēšana. Tādēļ ziņu sniegšanas standartos būtu jānorāda, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāsniedz par šiem jautājumiem.
- (42) Lai sasniegtu klimatneitrālu un aprītas ekonomiku un vidi bez toksiskām vielām, ir pilnībā jāiesaista visas ekonomikas nozares. Enerģijas patēriņa samazināšana un energoefektivitātes paaugstināšana šajā aspektā ir būtiska, jo enerģiju izmanto visās piegādes ķēdēs. Tādēļ ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu pienācīgi jāņem vērā enerģētikas aspekti, jo īpaši attiecībā uz vides jautājumiem.

(43) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jānorāda, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj par sociālajiem faktoriem, tostarp darbinieku faktoriem un cilvēktiesībām. Šai informācijai būtu jāaptver uzņēmumu ietekme uz cilvēkiem, tostarp uz cilvēku veselību. Informācijā, ko uzņēmumi atklāj par cilvēktiesībām, attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj informācija par piespiedu darbu to vērtības ķēdēs. Ziņu sniegšanas standartos, kas attiecas uz sociālajiem faktoriem, būtu jāprecizē, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj saistībā ar Eiropas sociālo tiesību pīlāra principiem, kuri attiecas uz uzņēmumiem, tostarp par vienlīdzīgām iespējām visiem un par darba apstākļiem. Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plānā, kas pieņemts 2021. gada martā, aicina noteikt stingrākas prasības uzņēmumiem attiecībā uz ziņošanu par sociālajiem jautājumiem. Ziņu sniegšanas standartos būtu arī jānorāda, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj attiecībā uz cilvēktiesībām, pamatbrīvībām, demokrātijas principiem un standartiem, kas noteikti Starptautiskajā cilvēktiesību hartā un citās galvenajās ANO cilvēktiesību konvencijās, Starptautiskās Darba organizācijas Deklarācijā par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā, Starptautiskās Darba organizācijas pamatkonvencijās un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(44) Lietotājiem ir nepieciešama informācija par pārvaldības faktoriem. Lietotājiem visbūtiskākos pārvaldības faktoros uzskaita autoritatīvas ziņošanas sistēmas, piemēram, Globālās ziņošanas iniciatīva un Klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupa, kā arī autoritatīvas globālās sistēmas, piemēram, Starptautiskā korporatīvās pārvaldības tīkla globālās pārvaldības principi un G20 ESAO korporatīvās pārvaldības principi. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jānorāda, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj par pārvaldības faktoriem. Šādai informācijai būtu jāaptver uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru loma attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem, un zinātnas un prasmju pieejamība tām, lai tās varētu pildīt šo lomu, izmantojot savu zinātību vai izmantojot piekļuvi nepieciešamajai zinātnai, un informācija par uzņēmuma iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmām attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas procesu.

Lietotājiem ir nepieciešama arī informācija par uzņēmumu korporatīvo kultūru un attieksmi pret darījumdarbības ētiku, kas ir atzīti elementi tādās autoritatīvos korporatīvās pārvaldības sistēmās kā Starptautiskā korporatīvās pārvaldības tīkla globālās pārvaldības principi, tostarp informācija par korupcijas un kukuļošanas apkarošanu un par uzņēmuma politisko iesaisti, tostarp lobēšanas pasākumiem. Informācija par uzņēmuma vadību un attiecību kvalitāti ar klientiem, piegādātājiem un kopienām, kuras ietekmē uzņēmuma darbība, palīdz lietotājiem izprast uzņēmuma riskus, kā arī tā ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem. Informācija par attiecībām ar piegādātājiem ietver maksājumu praksi attiecībā uz maksājuma dienu vai termiņu, nokavējuma procentu likmi vai atgūšanas izmaksu kompensāciju, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/7/ES ³⁹ par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos. Katru gadu tūkstošiem uzņēmumu, jo īpaši MVU, cieš no administratīvā un finansiālā sloga, jo viņiem tiek samaksāts novēloti vai vispār netiek samaksāts. Gala rezultātā kavētie maksājumi izraisa maksātnespēju un bankrotu, un tiem ir postoša ietekme uz visām vērtības ķēdēm. Palielinot informāciju par maksājumu praksi, citiem uzņēmumiem būtu jārodas iespējai identificēt ātrus un uzticamus maksātājus, konstatēt negodīgu maksājumu praksi, piekļūt informācijai par uzņēmumiem, ar kuriem tie tirgojas, un vienoties par godīgākiem maksājumu noteikumiem.

- (45) Ziņu sniegšanas standartiem būtu jāveicina integrētāks skatījums uz visu informāciju, ko uzņēmumi publicē vadības ziņojumā, lai šīs informācijas lietotājiem sniegtu labāku izpratni par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un ietekmi. Minētajos standartos pēc vajadzības būtu jānošķir informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj, sniedzot ziņas individuālā līmenī, un informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj, sniedzot ziņas konsolidētā līmenī. Šajos standartos būtu jāiekļauj arī norādes uzņēmumiem par procesu, ko veic, lai identificētu ilgtspējas informāciju, kura būtu jāiekļauj vadības ziņojumā, jo uzņēmumam būtu jāprasa atklāt tikai to informāciju, kas ir būtiska izpratnei par tā ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un informāciju, kas ir būtiska izpratnei par to, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē tā attīstību, darbības rezultātus un stāvokli.

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 48, 23.2.2011., 1. lpp.).

- (46) Vienas nozares uzņēmumi bieži tiek pakļauti līdzīgiem, ar ilgtspēju saistītiem riskiem, un bieži vien tiem ir līdzīga ietekme uz sabiedrību un vidi. Vienas nozares uzņēmumu salīdzinājumi ir īpaši vērtīgi ieguldītājiem un citiem ilgtspējas informācijas lietotājiem. Tādēļ Komisijas pieņemtajos ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jānorāda gan informācija, kas būtu jāatklāj visu nozaru uzņēmumiem, gan informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj atkarībā no to darbības nozares. Standartos būtu jāņem vērā arī grūtības, ar kurām uzņēmumi var saskarties, vācot informāciju no dalībniekiem visā vērtības ķēdē, jo īpaši no MVU piegādātājiem un no piegādātājiem jaunajos tirgos un ekonomikās.
- (47) Lai varētu laikus apmierināt lietotāju vajadzības pēc informācijas un jo īpaši ņemot vērā to, ka ir steidzami jāapmierina to finanšu tirgus dalībnieku informācijas vajadzības, uz kuriem attiecas prasības, kas noteiktas deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot Regulas (ES) 2019/2088 4. panta 6. un 7. punktu, Komisijai līdz 2022. gada 31. oktobrim būtu jāpieņem pirmais ziņu sniegšanas standartu kopums. Minētajā ziņu sniegšanas standartu kopumā būtu jānorāda informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj attiecībā uz visām ziņu sniegšanas jomām un ilgtspējas jautājumiem, un tas, ka finanšu tirgus dalībniekiem ir jāpilda Regulā (ES) 2019/2088 noteiktie informācijas atklāšanas pienākumi. Komisijai līdz 2023. gada 31. oktobrim būtu jāpieņem otrs ziņu sniegšanas standartu kopums, norādot papildu informāciju, kas uzņēmumiem vajadzības gadījumā būtu jāatklāj par ilgtspējas jautājumiem un ziņu sniegšanas jomām, kā arī informāciju, kas ir specifiska nozarei, kurā uzņēmums darbojas. Komisijai reizi trijos gados šie standarti, tostarp MVU paredzētie standarti, būtu jāpārskata, lai ņemtu vērā attiecīgās jaunās norises, tostarp jaunas norises starptautiskajos standartos.

(48) Direktīvā 2013/34/ES netiek prasīts, lai vadības ziņojums tiktu sniegts digitālā formātā, un tas kavē sniegtās informācijas atrodamību un lietojamību. Ilgtspējas informācijas lietotāji arvien biežāk gaida, ka šāda informācija būs atrodama un mašīnlasāma digitālos formātos. Digitalizācija rada iespējas efektīvāk izmantot informāciju un ļauj būtiski ietaupīt izmaksas gan lietotājiem, gan uzņēmumiem. Tādēļ būtu jāprasa, lai uzņēmumi sagatavo savu vadības ziņojumu Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/815 ⁴⁰ 3. pantā minētajā formātā – XHTML formātā –, kā arī iezīmē informāciju par ilgtspēju, tostarp Regulas (ES) 2020/852 8. pantā prasīto atklāto informāciju, saskaņā ar minētajā deleģētajā regulā minēto formātu, pēc tam, kad tas ir noteikts. Lai paziņoto informāciju varētu marķēt saskaņā ar šiem standartiem, Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem būs vajadzīga digitālā taksonomija. Šīs prasības būtu jāņem vērā darbā ar digitalizāciju, par kuru Komisija informēja paziņojumā "*Eiropas datu stratēģija*" ⁴¹ un paziņojumā par *ES digitālā finansējuma stratēģiju* ⁴². Šīs prasības arī papildina Eiropas vienotā piekļuves punkta izveidi attiecībā uz publiski pieejamo korporatīvo informāciju, kā paredzēts kapitāla tirgu savienības rīcības plānā, kurā ņemta vērā arī vajadzība pēc strukturētiem datiem.

⁴⁰ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2018/815 (2018. gada 17. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/109/EK papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par vienotā elektroniskās ziņošanas formāta specifikāciju (OV L 143, 29.5.2019., 1. lpp.).

⁴¹ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁴² https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

- (49) Lai sniegto ilgtspējas informāciju varētu iekļaut Eiropas vienotajā piekļuves punktā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka uzņēmumi, kuriem nav regulēto tirgu biržas sarakstos iekļautu vērtspapīru, publicē savus vadības ziņojumus, iekļaujot ilgtspējas ziņas, Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2019/815 noteiktajā elektroniskajā formātā.
- (50) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 4. punkts ļauj dalībvalstīm atbrīvot uzņēmumus no prasības vadības ziņojumā iekļaut nefinanšu paziņojumu, kas prasīts 19.a panta 1. punktā. Dalībvalstis var tā rīkoties, ja attiecīgais uzņēmums sagatavo atsevišķu ziņojumu, kas tiek publicēts kopā ar vadības ziņojumu saskaņā ar minētās direktīvas 30. pantu, vai ja šis ziņojums tiek darīts publiski pieejams uzņēmuma tīmekļa vietnē saprātīgā termiņā, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem pēc bilances datuma, un vadības ziņojumā tiek iekļauta atsauce uz to. Tāda pati iespēja pastāv arī attiecībā uz konsolidēto nefinanšu paziņojumu, kas minēts Direktīvas 2013/34/ES 29.a panta 4. punktā. Šo iespēju ir izmantojušas divdesmit dalībvalstis. Tomēr iespēja publicēt atsevišķu ziņojumu mazina tādas informācijas pieejamību, kas sasaista finanšu informāciju ar informāciju par ilgtspējas jautājumiem. Tā arī mazina šīs informācijas atrodamību un pieejamību lietotājiem, jo īpaši ieguldītājiem, kurus interesē gan finanšu, gan ilgtspējas informācija. Iespēja publicēt finanšu un ilgtspējas informāciju atšķirīgos termiņos saasina šo problēmu. Publicēšana atsevišķā ziņojumā var arī radīt iespaidu gan iekšēji, gan ārēji, ka ilgtspējas informācija pieder pie mazāk svarīgas informācijas kategorijas, un tas var negatīvi ietekmēt priekšstatu par šīs informācijas uzticamību. Tādēļ uzņēmumiem ilgtspējas informācija būtu jāiekļauj skaidri identificējamā īpašā vadības ziņojuma sadaļā, un dalībvalstīm vairs nevajadzētu ļaut atbrīvot uzņēmumus no pienākuma vadības ziņojumā iekļaut informāciju par ilgtspējas jautājumiem.

Šāds pienākums arī palīdz precizēt kompetento valsts iestāžu lomu tādu ilgtspējas ziņu sniegšanas uzraudzībā, kuras tiek sniegtas kā daļa no vadības ziņojuma, saskaņā ar Direktīvu 2004/109/EK. Turklāt uzņēmumus, kuriem jāsniedz ilgtspējas informācija, nekādā gadījumā nevajadzētu atbrīvot no pienākuma publicēt vadības ziņojumu, jo ir svarīgi nodrošināt, lai informācija par ilgtspēju būtu publiski pieejama.

- (51) Direktīvas 2013/34/ES 20. pantā ir noteikts, ka uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, vadības ziņojumā jāiekļauj paziņojums par korporatīvo pārvaldību, kurā cita starpā jāietver arī apraksts par daudzveidības politiku, ko uzņēmums piemēro attiecībā uz administratīvajām, vadības un uzraudzības struktūrām. Direktīvas 2013/34/ES 20. pants ļauj uzņēmumiem elastīgi izlemt, par kādiem daudzveidības aspektiem ziņot. Tas neuzliek uzņēmumiem nepārprotamu pienākumu iekļaut informāciju par kādu konkrētu daudzveidības aspektu. Lai virzītos uz līdzsvarotāku dzimumu līdzdalību ekonomisko lēmumu pieņemšanā, jānodrošina, lai uzņēmumi, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, vienmēr ziņotu par savu dzimumu daudzveidības politiku un tās īstenošanu. Tomēr, lai nepieļautu nevajadzīgu administratīvo slogu, šiem uzņēmumiem vajadzētu būt iespējai sniegt daļu no Direktīvas 2013/34/ES 20. pantā prasītās informācijas kopā ar citu ar ilgtspēju saistītu informāciju. Ja tie izlemj šādi rīkoties, paziņojumā par korporatīvo pārvaldību ir jāiekļauj atsauce uz uzņēmuma ilgtspējas ziņu sniegšanu, un uz informāciju saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 20. pantu jāprojām būtu jāattiecinā paziņojuma par korporatīvo pārvaldību ticamības nodrošinājuma prasības.

- (52) Direktīvas 2013/34/ES 33. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm jānodrošina, lai uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem būtu kolektīvs pienākums nodrošināt, ka (konsolidētos) gada finanšu pārskatus, (konsolidēto) vadības ziņojumu un (konsolidēto) paziņojumu par korporatīvo pārvaldību sagatavo un publicē saskaņā ar minētās direktīvas prasībām. Minētais kolektīvais pienākums būtu jāattiecina arī uz digitalizācijas prasībām, kas noteiktas Deleģētajā regulā (ES) 2019/815, uz prasību ievērot Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus un uz prasību veikt ilgtspējas ziņu iezīmēšanu.
- (53) Ticamības apliecināšanas profesijā izšķir ierobežotas un pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumus. Ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevuma secinājumus parasti izsaka negatīva apgalvojuma veidā, norādot, ka speciālists nav konstatējis tādus aspektus, lai secinātu, ka uz pārbaudāmo priekšmetu attiecas būtiski nepareizi izklāsti. Revidents veic mazāk pārbaudi nekā pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā. Tādēļ darba apjoms ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā ir mazāks nekā pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā. Veicamais darbs pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā ietver plašas procedūras, tostarp ziņojošā uzņēmuma iekšējās kontroles pasākumu izvērtēšanu un substantīvu pārbaudi, tādēļ tas ir ievērojami lielāks nekā ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā. Šāda veida pasākuma secinājumus parasti izsaka pozitīva apgalvojuma veidā, un tajos ir norādīts atzinums par pārbaudāmā priekšmeta novērtējumu salīdzinājumā ar iepriekš noteiktiem kritērijiem. Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 5. punktā un 29.a panta 5. punktā ir prasīts, lai dalībvalstis nodrošina, ka obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums pārbauda, vai ir iesniegts nefinanšu paziņojums vai atsevišķais ziņojums. Tur nav prasīts, lai neatkarīgs ticamības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs pārbaudītu informāciju, lai gan tas ļauj dalībvalstīm pieprasīt šādu pārbaudi pēc saviem ieskatiem.

Atšķirībā no prasības, ka obligātajam revidentam jāveic pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevums attiecībā uz finanšu pārskatiem, gadījumā, ja nebūs ticamības nodrošinājuma prasības attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanu, tiks apdraudēta atklātās ilgtspējas informācijas ticamība, tādējādi neapmierinot minētās informācijas iespējamo lietotāju vajadzības. Kaut arī mērķis ir izveidot līdzīgu ticamības nodrošinājuma līmeni gan finanšu pārskatiem, gan ilgtspējas ziņu sniegšanai, kopīgi saskaņota standarta neesība attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu rada risku, ka veidosies atšķirīga izpratne un iecerētās prognozes attiecībā uz to, no kā sastāvētu pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevums dažādām ilgtspējas informācijas kategorijām, jo īpaši attiecībā uz tādas informācijas atklāšanu, kas vērsta uz nākotni un uz kvalitatīvas informācijas atklāšanu. Tādēļ, lai uzlabotu ilgtspējas informācijai nepieciešamo ticamības nodrošinājuma līmeni, būtu jāapsver pakāpeniska pieeja, sākot ar obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma pienākumu sniegt atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstību Savienības prasībām, pamatojoties uz ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumu. Šajā atzinumā būtu jāaptver ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstība Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, process, ko uzņēmums īsteno, lai identificētu informāciju, kas tiek paziņota saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, un atbilstība prasībai iezīmēt ilgtspējas ziņojumus. Revidentam būtu arī jānovērtē, vai uzņēmuma ziņu sniegšana atbilst Regulas (ES) 2020/852 8. pantā noteiktajām ziņu sniegšanas prasībām.

Lai nodrošinātu vienotu izpratni un iecerētās prognozes attiecībā uz to, kas būtu pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevums, obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam būtu jāprasa sniegt atzinumu, balstoties uz pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumu, par ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstību Savienības prasībām, ja Komisija pieņem ticamības nodrošinājuma standartus attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas pamatotu ticamības nodrošināšanu sešus gadus pēc tam, kad ticamības nodrošināšanas un ziņošanas prasības tika piemērotas pirmo reizi. Pakāpeniska pieeja no ierobežotas līdz pamatotai ticamības nodrošināšanai arī ļautu pakāpeniski attīstīt ilgtspējas informācijas ticamības nodrošinājuma tirgu un uzņēmumu ziņu sniegšanas praksi. Visbeidzot, šī pakāpeniskā pieeja ziņojošo uzņēmumu izmaksas palielinātu pakāpeniski, ņemot vērā to, ka pamatots nodrošinājums ir dārgāks nekā ierobežots nodrošinājums. Uzņēmumi, uz kuriem attiecas ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības, var izlemt lūgt atzinumu par savu ilgtspējas ziņu sniegšanu, pamatojoties uz pamatotu ticamības apliecināšanas uzdevumu, ja tie to vēlas, un šajā gadījumā tiktu uzskatīts, ka tie ir izpildījuši pienākumu lūgt atzinumu, kas balstīts uz ierobežotu ticamības apliecināšanas uzdevumu. Būtu jāpiezīmē, ka atzinums par pamatotu ticamības nodrošinājumu attiecībā uz informāciju, kas vērsta uz nākotni, ir vienīgi ticamības nodrošinājums, ka šāda informācija ir sagatavota saskaņā ar piemērojamiem standartiem.

(54) Obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi jau pašlaik pārbauda finanšu pārskatus un vadības ziņojumu. Ja ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veiktu obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, tas palīdzētu panākt finanšu un ilgtspējas informācijas sasaisti un konsekvenci, un tas ir īpaši svarīgi ilgtspējas informācijas lietotājiem. Tomēr pastāv risks, ka turpināsies revīzijas tirgus koncentrācija, un tas var apdraudēt revidentu neatkarību un paaugstināt revīzijas maksas vai maksas, kas saistītas ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumiem. Tādēļ ir vēlams uzņēmumiem piedāvāt plašāku neatkarīgu ticamības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēju izvēli ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas vajadzībām. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāatļauj akreditēt neatkarīgus ticamības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 ⁴³, lai tie varētu sniegt atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu, kas būtu jāpublicē kopā ar vadības ziņojumu. Turklāt būtu jādod dalībvalstīm izvēles iespēja atļaut, ka atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu sniedz obligātais revidents, nevis tas(-ie), kurš(-i) veic finanšu pārskatu obligāto revīziju. Turklāt, ja dalībvalstis atļauj ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veikt neatkarīgam ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējam, tām būtu vienlaikus jāatļauj, ka atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu sniedz obligātais revidents, nevis tas(-ie), kurš(-i) veic finanšu pārskatu obligāto revīziju.

⁴³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

Dalībvalstīm būtu jānosaka prasības, kas nodrošina neatkarīgu ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēju veiktas ticamības apliecināšanas kvalitāti un konsekventus iznākumus ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanā. Tādēļ uz visiem neatkarīgajiem ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu būtu jāattiecinā prasības, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras izklāstītas Direktīvā 2006/43/EK, vienlaikus tās pielāgojot tādu neatkarīgu ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēju iezīmēm, kuri neveic obligātās revīzijas. Jo īpaši, dalībvalstīm būtu jānosaka līdzvērtīgas prasības attiecībā uz neatkarīgu ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēju apmācību un pārbaudījumu, tālākizglītību, kvalitātes nodrošināšanas sistēmām, profesionālo ētiku, neatkarību, objektivitāti, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu, iecelšanu un atstādināšanu, darba organizāciju, izmeklēšanu un sankcijām, kā arī ziņošanu par pārkāpumiem. Tas arī garantēs vienlīdzīgus konkurences apstākļus visām personām un uzņēmumiem, kuriem dalībvalstis atļauj sniegt atzinumus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas ticamības nodrošinājumu, tostarp obligātajiem revidentiem. Ja uzņēmums vēlas no akreditēta neatkarīga ticamības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēja, kas nav obligātais revidents, saņemt atzinumu par savu ilgtspējas ziņojumu sniegšanu, tam papildus nebūtu jāprasa arī atzinums no obligātā revidenta. Neatkarīgiem ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējiem, kurus dalībvalsts jau ir akreditējusi ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai, būt arī turpmāk jāatļauj veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus. Tāpat dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka neatkarīgiem ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējiem, kuri līdz dienai, kad sāk piemērot jaunās prasības par apmācību un pārbaudījumu, atrodas akreditācijas procesā, šīs jaunās akreditācijas prasības nepiemēro ar noteikumu, ka tie procesu pabeidz turpmāko divu gadu laikā. Tomēr dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visi neatkarīgie ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēji, kurus dalībvalsts akreditējusi ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai pirms brīža, kas ir divi gadi pēc jauno akreditācijas prasību piemērošanas sākuma, tālākizglītības ceļā iegūst nepieciešamās jaunās zināšanas par ilgtspējas ziņu sniegšanu un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.

- (55) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK ⁴⁴ ir izklāstīti noteikumi par gada un konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju. Jānodrošina, lai attiecībā uz finanšu pārskatu revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, ko veic obligātais revidents, tiktu piemēroti konsekvēnti noteikumi. Direktīva 2006/43/EK būtu jāpiemēro, ja atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu sniedz obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums.
- (56) Noteikumos par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšanu un atzīšanu būtu jāparedz iespēja, ka obligātie revidenti iegūst papildu kvalifikāciju ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanā. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka obligātajiem revidentiem, kuri vēlas iegūt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājuma kvalifikāciju, ir nepieciešamais teorētisko zināšanu līmenis par tematiem, kas attiecas uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu, un spējas šādas zināšanas pielietot praksē. Tomēr obligātajiem revidentiem, kurus jau ir apstiprinājusi vai atzinusi kāda dalībvalsts, arī turpmāk būtu jāatļauj veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus. Tāpat dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka fiziskām personām, kas līdz datumam, kad sāk piemērot šīs jaunās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājuma prasības, ir apstiprinājuma procesā, minētās prasības nepiemēro ar noteikumu, ka tās procesu pabeidz turpmāko divu gadu laikā. Tomēr dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka obligātie revidenti, kuri apstiprināti agrāk nekā divus gadus pēc jauno prasību piemērošanas sākuma un kuri vēlas veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus, iegūst vajadzīgās zināšanas par ilgtspējas ziņu sniegšanu un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu, turpinot profesionālo izglītību. Fiziskas personas, kas izlemj, lai tās apstiprinātu tikai kā finanšu revīzijas obligātos revidentus, var vēlāk izlemt iegūt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājuma kvalifikāciju.

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

Lai to izdarītu, tām būtu jāatbilst nepieciešamajām prasībām, ko nosaka dalībvalstis, lai nodrošinātu, ka obligātajiem revidentiem, kas vēlas iegūt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājuma kvalifikāciju, ir vajadzīgais teorētisko zināšanu līmenis par tematiem, kas attiecas uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu, un spējas šādas zināšanas piemērot praksē. Tādēļ tām tajā brīdī būtu jāpabeidz prasītā astoņus mēnešus ilgā praktiskā apmācība par gada un konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu vai citiem ar ilgtspēju saistītiem pakalpojumiem.

- (57) Būtu jānodrošina, lai revidentiem izvirzītās prasības attiecībā uz viņu pienākumu veikt obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņojumu sniegšanas ticamības apliecināšanu būtu konsekventas. Tādēļ būtu jānosaka, ka būtu jābūt vismaz kādam galvenajam ilgtspējas partnerim, kas ir aktīvi iesaistīts ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanā. Būtu jāparedz, ka, veicot ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, obligātie revidenti atvēl pietiekami daudz laika apliecināšanas uzdevumam un piesaista pietiekamus resursus, lai varētu pienācīgi veikt savus pienākumus. Visbeidzot, klienta konta ierakstā būtu jānorāda maksas, kas iekasētas par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, un ticamības nodrošinājuma lietā būtu jāiekļauj informācija, kas saistīta ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Ja gada finanšu pārskatu obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic viens un tas pats obligātais revidents, ticamības nodrošinājuma lietu var iekļaut revīzijas lietā. Tomēr prasības, kas obligātajiem revidentiem izvirzītas saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, būtu jāpiemēro tikai tiem obligātajiem revidentiem, kuri veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.
- (58) Ar Direktīvas 2006/43/EK 25. pantu tiek pieprasīts, lai dalībvalstis ieviestu atbilstošus noteikumus, novēršot to, ka maksu par obligāto revīziju var ietekmēt vai noteikt papildu pakalpojumu sniegšana revidējamai vienībai vai ka šīs maksas pamatā ir jebkādi nosacījumi. Minētās direktīvas 21.–24. pants arī prasa dalībvalstīm nodrošināt, ka obligātie revidenti, kas veic obligāto revīziju, ievēro noteikumus par profesionālo ētiku, neatkarību, objektivitāti, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu. Saskaņības nolūkā ir lietderīgi šos noteikumus attiecināt arī uz obligāto revidentu veikto darbu attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.

- (59) Lai visā Savienībā izveidotu vienotu ticamības nodrošinājuma praksi un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu augstā kvalitātē, Komisija būtu jāpilnvaro ar deleģētajiem aktiem pieņemt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājuma standartus. Dalībvalstīm būtu jādod iespēja piemērot valsts ticamības nodrošinājuma standartus, procedūras vai prasības tik ilgi, kamēr Komisija nav pieņēmusi ticamības nodrošinājuma standartu, kas aptver to pašu jomu. Šiem ticamības nodrošinājuma standartiem būtu jānosaka procedūras, kuras revidents veic, lai izdarītu secinājumus par ilgtspējas ziņojumu sniegšanas ticamības nodrošinājumu. Lai veicinātu ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas saskaņošanu starp dalībvalstīm, *CEAOB* tiek mudināta pieņemt nesaistošas pamatnostādnes, kurās izklāsta procedūras, kas jāveic, ja tiek sniegts atzinums par ilgtspējas ziņu sniegšanu, līdz brīdim, kad Komisija pieņem ticamības nodrošinājuma standartu, kas aptver to pašu jomu.
- (60) Direktīvas 2006/43/EK 27. pantā ir izklāstīti noteikumi par uzņēmumu grupu obligātajām revīzijām. Līdzīgi noteikumi būtu jāparedz attiecībā uz konsolidētās ilgtspēju ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu.
- (61) Direktīvas 2006/43/EK 28. pantā ir noteikts, ka obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem veiktās obligātās revīzijas rezultāti jāizklāsta revīzijas ziņojumā. Līdzīgi noteikumi būtu jāparedz attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu. Pasākuma rezultāti būtu jāizklāsta ticamības nodrošinājuma ziņojumā. Ja gada finanšu pārskatu obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic viens un tas pats obligātais revidents, informāciju par ticamības apliecināšanu var iekļaut revīzijas ziņojumā.

- (62) Direktīvas 2006/43/EK 29. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm jāizveido obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes sistēma. Lai garantētu, ka kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes notiek arī ilgtspējas ziņu sniegšanas nodrošināšanai un ka personām, kuras veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes, ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanā un ilgtspējas ziņu sniegšanā, minētā prasība izveidot kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes sistēmu būtu jāattiecina arī uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu. Kā pārejas pasākumu līdz 2025. gada 31. decembrim, personas, kuras veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, būtu jāatbrīvo no prasības, kas nosaka, ka tām ir jābūt attiecīgai pieredzei ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanā un ilgtspējas ziņu sniegšanā vai citos ar ilgtspēju saistītos pakalpojumos.
- (63) Direktīvas 2006/43/EK VII nodaļā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizveido izmeklēšanas un sankciju sistēmas obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kas veic obligātās revīzijas. Minētās direktīvas VIII nodaļā ir noteikts, ka dalībvalstīm jāorganizē efektīva publiskās pārraudzības sistēma un jānodrošina, lai publisko pārraudzības sistēmu reglamentējošie noteikumi ļautu efektīvi sadarboties Savienības līmenī attiecībā uz dalībvalstu pārraudzības darbībām. Šīs prasības būtu jāattiecina arī uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kuri veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus, lai nodrošinātu konsekvenci izmeklēšanas, sankciju un pārraudzības sistēmās, kas izveidotas attiecībā uz revidenta darbu obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ietvaros.

- (64) Direktīvas 2006/43/EK 37. un 38. pantā ir iekļauti noteikumi par obligāto revidentu un tādu revīzijas uzņēmumu iecelšanu un atstādināšanu, kuri veic obligātās revīzijas. Šie noteikumi būtu jāattiecina arī uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, lai panāktu revidentiem paredzēto noteikumu konsekvenci attiecībā uz viņu darbu pie obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas.
- (65) Direktīvas 2006/43/EK 39. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, lai katrai sabiedriskas nozīmes struktūrai būtu revīzijas komiteja un noteikti tās uzdevumi attiecībā uz obligāto revīziju. Šai revīzijas komitejai būtu jāuzdod noteikti uzdevumi attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu. Starp šiem uzdevumiem būtu jāparedz arī pienākums informēt revidētās vienības administratīvo vai uzraudzības struktūru par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas rezultātiem un izskaidrot, kā revīzijas komiteja ir veicinājusi ilgtspējas ziņu sniegšanas integritāti un kāda ir bijusi revīzijas komitejas nozīme minētajā procesā. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut to, ka revīzijas komitejai uzticētās funkcijas attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanu un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veic administratīvā vai uzraudzības struktūra kā vienots veselums vai administratīvās vai uzraudzības struktūras izveidota specializēta struktūra.
- (66) Direktīvas 2006/43/EK 45. pantā ir noteiktas prasības trešo valstu revidentu un revīzijas struktūru reģistrācijai un pārraudzībai. Lai nodrošinātu konsekventu regulējumu revidentu darbam gan obligātajā revīzijā, gan ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanā, šīs prasības jāattiecina arī uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu.

(67) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014 ⁴⁵ attiecas uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kas veic obligāto revīziju sabiedriskas nozīmes struktūrās. Nolūkā nodrošināt obligātā revidenta neatkarību, kad tas veic obligāto revīziju, minētajā regulā ir noteikts maksimums maksām par citiem pakalpojumiem, kuras tas var saņemt. Ir svarīgi precizēt, ka ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājums nebūtu jāierēķina minētā maksimuma aprēķināšanā. Turklāt minētās regulas 5. pants aizliedz noteiktos laika periodos sniegt noteiktus ar revīziju nesaistītus pakalpojumus, ja obligātais revidents veic finanšu revīziju. Ar ilgtspējas ziņu sagatavošanu saistīti pakalpojumi, tostarp jebkādi konsultāciju pakalpojumi, arī būtu jāuzskata par aizliegtiem pakalpojumiem regulā noteiktajā laika periodā. Šie aizliegumi būtu jāpiemēro visos gadījumos, ja obligātais revidents veic finanšu pārskatu obligātos revīziju. Lai nodrošinātu obligātā revidenta neatkarību, būtu jāaizliedz arī noteikti ar revīziju nesaistīti pakalpojumi, ja obligātais revidents veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu. Regulas (ES) 537/2014 7. pantā ir noteikts, ka obligātajiem revidentiem par pārkāpumiem ir jāinformē revidētā struktūra un noteiktos apstākļos iestādes, kā noteikušas dalībvalstis, kas atbildīgas par šādu pārkāpumu izmeklēšanu. Šie pienākumi attiecīgā gadījumā būtu jāattiecina arī uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem attiecībā uz to veikto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu sabiedriskas nozīmes struktūrās.

⁴⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par īpašām prasībām attiecībā uz obligātajām revīzijām sabiedriskas nozīmes struktūrās un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2005/909/EK (OV L 158, 27.5.2014., 77. lpp.).

(70) Direktīvas 2004/109/EK 24. pants valstu uzraudzītājiem uzliek pienākumu panākt, lai uzņēmumi, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos, ievērotu korporatīvo ziņojumu sniegšanas prasības. Minētās direktīvas 4. pantā ir precizēts gada finanšu pārskatu saturs, bet tajā nav skaidras atsauces uz Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantu, kas prasa sagatavot (konsolidētu) nefinanšu paziņojumu. Tas nozīmē, ka dažu dalībvalstu kompetentajām valsts iestādēm nav juridisku pilnvaru uzraudzīt šos nefinanšu paziņojumus, it īpaši tad, ja tie publicēti atsevišķā ziņojumā ārpus gada finanšu pārskata, ko dalībvalstis pašlaik var atļaut. Tādēļ Direktīvas 2004/109/EK 4. panta 5. punktā ir jāiekļauj atsauce uz ilgtspējas ziņojumu sniegšanu. Ir arī jāpieprasa, lai emitenta atbildīgās personas gada finanšu pārskatā apstiprinātu, ka saskaņā ar tām zināmo vadības ziņojums ir sagatavots atbilstīgi ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Turklāt, ņemot vērā to, ka šīs ziņu sniegšanas prasības ir jaunas, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei būtu jāizdod pamatnostādnes kompetentajām valstu iestādēm ar mērķi veicināt konverģētu uzraudzību pār ilgtspējas ziņu sniegšanu, ko veic emitenti, uz kuriem attiecas Direktīva 2004/109/EK. Šīs pamatnostādnes būtu jāpiemēro vienīgi to uzņēmumu pārraudzībai, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulēto tirgu biržas sarakstos.

- (71) Dalībvalstis tiek aicinātas novērtēt savu transponēšanas aktu ietekmi uz MVU, lai pārliecinātos, ka ietekme uz MVU nav nesamērīga, īpašu uzmanību veltot mikrouzņēmumiem un administratīvajam slogam, un publicēt šādu novērtējumu rezultātus. Dalībvalstīm būtu jāapsver tādu pasākumu ieviešana, kas palīdzētu MVU brīvprātīgi piemērot vienkāršotus ziņu sniegšanas standartus.
- (72) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2013/34/ES, Direktīva 2004/109/EK, Direktīva 2006/43/EK un Regula (ES) Nr. 537/2014,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2013/34/ES

Direktīvu 2013/34/ES groza šādi:

1) direktīvas 1. pantam pievieno šādu 3. un 3.a punktu:

"3. Šīs direktīvas 19.a, 29.d, 29.a, 30. un 33. pantā, 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā, 34. panta 2. un 3. punktā un 51. pantā paredzētos koordinācijas pasākumus piemēro arī dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz šādiem uzņēmumiem neatkarīgi no to juridiskās formas, ar noteikumu, ka tie ir lieli uzņēmumi vai mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie uzņēmumi:

- a) apdrošināšanas uzņēmumi Padomes Direktīvas 91/674/EEK ⁴⁶ 2. panta 1. punkta nozīmē;
- b) kredītiestādes, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁴⁷ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā.

Dalībvalstis var izvēlēties nepiemērot pirmajā daļā minētos koordinācijas pasākumus uzņēmumiem, kas uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁴⁸ 2. panta 5. punkta 2.–23. apakšpunktā.

⁴⁶ Padomes Direktīva 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem (OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.).

⁴⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁴⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

3.a Šīs direktīvas 19.a, 29.d un 29.a pantā paredzētos koordinācijas pasākumus nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2088 2. panta 12. punkta b) un f) apakšpunktos minētajiem finanšu produktiem ar noteikumu, ka attiecīgais finanšu produkts nav pašpārvaldīts.";

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 5) punktu aizstāj ar šādu:

"5) "neto apgrozījums" ir summas, kuras iegūtas no produktu tirdzniecības un pakalpojumu sniegšanas, atskaitot tirdzniecības atlaides un pievienotās vērtības nodokli, kā arī citus tieši ar apgrozījumu saistītus nodokļus; šīs direktīvas 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajām kredītiestādēm "neto apgrozījumu" definē saskaņā ar Padomes Direktīvas 1986/635 43. panta 2. punkta c) apakšpunktu; šīs direktīvas 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajiem apdrošināšanas uzņēmumiem "neto apgrozījumu" definē saskaņā ar Padomes Direktīvas 1991/674 35. pantu;"

b) pievieno šādu 17)–20) punktu:

"17) "ilgtspējas jautājumi" ir vides tiesības, sociālās tiesības un cilvēktiesības, un pārvaldības faktori, tostarp ilgtspējas faktori, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2088 ⁴⁹ 2. panta 24. punktā;

18) "ilgtspējas ziņu sniegšana" ir ar ilgtspējas jautājumiem saistītas informācijas sniegšana saskaņā ar šīs direktīvas 19.a, 29.a un 29.d pantu;

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).

- 19) "būtiski nemateriālie resursi" ir resursi bez materiāla satura, no kuriem ir pamatā atkarīgs uzņēmuma darbījumdarbības modelis un kuri ir uzņēmuma vērtības radīšanas avots;
- 20) "neatkarīgs ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējs" ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 ⁵⁰*⁵ īpašai atbilstības novērtēšanas darbībai, kas minēta šīs direktīvas 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā."

2.a) direktīvas 19. pantā iekļauj šādu daļu:

"Direktīvas 3. panta 4. punktā minētie lielie uzņēmumi un 3. panta 2. punktā un 3. panta 3. punktā definētie mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir 2. panta 1) punkta a) apakšpunktā minētie uzņēmumi, sniedz informāciju par būtiskiem nemateriālajiem resursiem, no kuriem pamatā ir atkarīgs uzņēmuma darbījumdarbības modelis, un izskaidro šo atkarību un to, kā tie ir uzņēmuma vērtības radīšanas avots.";

3) direktīvas 19.a pantu aizstāj ar šādu:

⁵⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).";

"19.a pants

Ilgtspējas ziņu sniegšana

1. Direktīvas 3. panta 4. punktā minētie lielle uzņēmumi un 3. panta 2. punktā un 3. panta 3. punktā definētie mazie un vidējie uzņēmumi, kuri ir 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie uzņēmumi un kuri nav mikrouzņēmumi, kā definēts 3. panta 1. punktā, vadības ziņojumā iekļauj informāciju, kas ir vajadzīga, lai izprastu uzņēmuma ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un informāciju, kas vajadzīga, lai izprastu, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē uzņēmuma attīstību, darbības rezultātus un stāvokli.

Šī informācija ir skaidri identificējama vadības ziņojumā tādējādi, ka tā vadības ziņojumā ir iekļauta šim nolūkam īpaši paredzētā sadaļā.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, ir šāda:

- a) ģss uzņēmuma darbījumdabības modeļa un stratēģijas apraksts, tostarp:
 - i) uzņēmuma darbījumdabības modeļa un stratēģijas noturība pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem;
 - ii) uzņēmuma iespējas, kas saistītas ar ilgtspējas jautājumiem;
 - iii) uzņēmuma plāni, kuru mērķis ir nodrošināt, ka tā darbījumdabības modelis un stratēģija ir saderīgi ar pārkārtošanos uz ilgtspējīgu ekonomiku un globālās sasilšanas ierobežošanu līdz 1,5 °C saskaņā ar Parīzes nolīgumu;
 - iv) tas, kā uzņēmuma darbījumdabības modelī un stratēģijā tiek ņemtas vērā uzņēmuma ieinteresēto personu intereses un uzņēmuma ietekme uz ilgtspējas jautājumiem;

- v) tas, kā uzņēmuma stratēģija tiek īstenota attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;
- b) apraksts par mērķrādītājiem, kas saistīti ar uzņēmuma izvirzītajiem ilgtspējas jautājumiem, un par uzņēmuma paveikto virzībā uz minēto mērķrādītāju sasniegšanu;
- c) apraksts par administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru lomu attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;
- d) apraksts par uzņēmuma politiku saistībā ar ilgtspējas jautājumiem;
- e) apraksts par:
 - i) pienācīgas rūpības procesu, ko uzņēmums īsteno attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;
 - ii) galveno faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar uzņēmuma vērtības ķēdi, tostarp tā paša darbību, produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi;
 - iii) jebkuru uzņēmuma veikto darbību, ar ko novērš, mazina vai labo faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, un šādas darbības rezultātiem;
- f) apraksts par uzņēmumu apdraudošajiem galvenajiem riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, tostarp par galvenajām jomām, kur uzņēmums ir atkarīgs no šādiem jautājumiem, un par to, kā uzņēmums minētos riskus pārvalda;
- g) rādītāji, kas attiecas uz a)–f) apakšpunktā minēto informācijas atklāšanu.

Uzņēmumi sniedz ziņas par procesu, kas veikts, lai identificētu informāciju, ko tie iekļāvuši vadības ziņojumā saskaņā ar 1. punktu, un šajā procesā tie ņem vērā īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvas.

3. Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija satur informāciju par uzņēmuma vērtības ķēdi, tostarp uzņēmuma paša darbību, produktiem un pakalpojumiem, darbījumsdarbības attiecībām un piegādes ķēdi.

Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija satur arī atsaucē un papildu skaidrojumus par citu informāciju, kas iekļauta vadības ziņojumā saskaņā ar 19. pantu, un par summām, kas norādītas gada finanšu pārskatos.

Dalībvalstis var ļaut izņēmuma gadījumos nesniegt informāciju par tuvākā laikā gaidāmiem notikumiem vai jautājumiem, par kuriem joprojām turpinās sarunas, ja administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi, kas rīkojas atbilstoši savai valsts tiesību aktos paredzētajai kompetencei, pienācīgi pamatotā atzinumā, par kuru tiem ir kolektīva atbildība, uzskata, ka šādas informācijas sniegšana nopietni kaitētu uzņēmuma komerciālajam stāvoklim, un ar noteikumu, ka šāda informācijas nesniegšana nekavē godīga un līdzsvarota priekšstata iegūšanu par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un tā darbības ietekmi.

4. Uzņēmumi sniedz 1.–3. punktā minēto informāciju saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas minēti 29.b pantā.
5. Atkāpjoties no 19.a panta 2.–4. punkta un neskarot 7. un 7.a punktu, 1. punktā minētie mazie un vidējie uzņēmumi, Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145) apakšpunktā definētās mazas un nesarežģītas iestādes un Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 2. punktā definētās kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības, kā arī Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 5. punktā definētās kaptīvās pārāpdrošināšanas sabiedrības var ierobežot savu ilgtspējas ziņu sniegšanu līdz šādai informācijai:

- a) īss uzņēmuma darbījumsdarbības modeļa un stratēģijas apraksts;
- b) apraksts par uzņēmuma politiku saistībā ar ilgtspējas jautājumiem;
- c) būtiskākā pašreizējā vai iespējamā uzņēmuma nelabvēlīgā ietekme uz ilgtspējas jautājumiem un visas darbības, kas tiek veiktas, lai novērstu, mazinātu vai labotu faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi;
- d) būtiskākie riski uzņēmumam saistībā ar ilgtspējas jautājumiem un kā uzņēmums minētos riskus pārvalda;
- e) galvenie rādītāji, kas vajadzīgi a)–d) apakšpunktā minētās informācijas atklāšanai.

Mazie un vidējie uzņēmumi, mazas un nesarežģītas iestādes un kaptīvās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas izmanto šo atkāpi, ziņas sniedz saskaņā ar 29.c pantā minētajiem mazo un vidējo uzņēmumu ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem.

- 6. Uzskata, ka uzņēmumi, kas atbilst 1.–4. punktā noteiktajām prasībām, un uzņēmumi, kuri izmanto 5. punktā minēto atkāpi, ir izpildījuši 19. panta 1. punkta trešajā daļā noteikto prasību.

7. Uzņēmumu ("atbrīvoto meitasuzņēmumu"), kas ir meitasuzņēmums, atbrīvo no 1.–4. punktā paredzētajiem pienākumiem, ja minētais uzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā, kas ir sagatavots saskaņā ar 29. un 29.a pantu. Uzņēmumu, kas ir meitasuzņēmums mātesuzņēmumam, kurš ir iedibināts trešā valstī, arī atbrīvo no 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem, ja šis uzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti minētā mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā un ja konsolidētā ziņu sniegšana ir sagatavota tādā veidā, kas, kā noteikts saskaņā ar attiecīgajiem pasākumiem, kuri pieņemti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK ⁵¹ 23. panta 4. punkta pirmās daļas i) apakšpunktu un 23. panta 4. punkta ceturto daļu, ir līdzvērtīgs ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kuri pieņemti, ievērojot šīs direktīvas 29.b pantu.

Uz 1. punktā paredzēto atbrīvojumu attiecas šādi nosacījumi:

- i) atbrīvotā meitasuzņēmuma vadības ziņojumā ir iekļauta visa šāda informācija:
 - a) tā mātesuzņēmuma nosaukums un juridiskā adrese, kurš sniedz informāciju grupas līmenī saskaņā ar šīs direktīvas 29. un 29.a pantu vai veidā, kas ir līdzvērtīgs ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kuri pieņemti, ievērojot šīs direktīvas 29.b pantu un noteikti saskaņā ar pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta pirmo daļas i) apakšpunktu un 23. panta 4. punkta ceturto daļu;

⁵¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (*OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.*).

- b) tīmekļa saites uz pirmajā daļā minētā mātesuzņēmuma konsolidēto vadības ziņojumu un uz šīs direktīvas 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu vai šīs daļas ii) apakšpunktā minēto atzinumu;
 - c) norāde, ka uzņēmums ir atbrīvots no pienākumiem, kas noteikti šā panta 1.–4. punktā.
- ii) ja pirmajā daļā minētais mātesuzņēmums ir iedibināts trešā valstī, tā konsolidēto vadības ziņojumu un atzinumu, kas balstīts uz ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumu, kuru sniegusi viena vai vairākas personas vai uzņēmumi, kas ir pilnvaroti sniegt atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kuri reglamentē uzņēmumu, kas sagatavoja minēto konsolidēto vadības ziņojumu, publicē saskaņā ar 30. pantu tā, kā to nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kura reglamentē atbrīvoto meitasuzņēmumu.

Dalībvalsts, kura reglamentē atbrīvoto meitasuzņēmumu, var pieprasīt, lai mātesuzņēmuma konsolidētais vadības ziņojums tiktu publicēts valodā, kuru tā akceptē, un lai visi vajadzīgie tulkojumi minētajās valodās tiktu apliecināti.

Uzņēmumiem, kuri saskaņā ar šīs direktīvas 37. pantu ir atbrīvoti no vadības ziņojuma sagatavošanas, nav jāsniedz otrās daļas i) apakšpunkta a), b) un c) punktos norādītā informācija ar noteikumu, ka tie saskaņā ar šīs direktīvas 37. pantu publicē šī punkta pirmajā daļā minēto konsolidēto vadības ziņojumu.

Pirmās daļas nolūkos un ja piemēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. pantu, šīs direktīvas 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētās kredītiestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, kura tās uzrauga saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti tajā pašā minētajā pantā, uzskata par centrālās iestādes meitasuzņēmumiem.

Pirmās daļas nolūkos šīs direktīvas 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētie apdrošināšanas uzņēmumi, kas ir daļa no grupas, pamatojoties uz attiecībām, kas minētas Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā, uz ko attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar minētās direktīvas 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktiem, tiek uzskatīti par minētās grupas mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem.

- 7.a Panta 7. punktā paredzēto atbrīvojumu piemēro arī sabiedriskas nozīmes struktūrām, uz tām attiecinot šā panta prasības.";

[pārcelts uz 6.a nodaļu kā 29.b un 29.c pants un uz 6.b nodaļu kā 29.d pants];

- 5) direktīvas 20. panta 1. punktu groza šādi:

- a) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"g) apraksts par īstenoto daudzveidības rīcībpolitiku attiecībā uz uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru saistībā ar dzimumu un citiem aspektiem, piemēram, vecumu, vai izglītību un profesionālo pieredzi, par šīs daudzveidības rīcībpolitikas mērķiem, to, kā to īsteno, un rezultātiem pārskata periodā. Ja šāda rīcībpolitika netiek īstenota, paziņojumā sniedz paskaidrojumu par šādas rīcībpolitikas neesamību.";

b) punktam pievieno šādu daļu:

"Uzņēmumi, uz kuriem attiecas 19.a pants, var izpildīt pienākumu, kas noteikts šā panta pirmās daļas g) apakšpunktā, ja tie, sniedzot ziņas par ilgtspēju, iekļauj minētajos apakšpunktos prasīto informāciju un tiek iekļauta atsauce paziņojumā par korporatīvo pārvaldību.";

6) direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) šā punkta a) apakšpunktā minētos konsolidētos finanšu pārskatus un lielākas uzņēmumu vienības konsolidētos vadības ziņojumus sagatavo minētās vienības mātesuzņēmums saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura reglamentē minēto mātesuzņēmumu, un saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 29.a pantā minētās prasības, vai starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;"

b) panta 8. punkta b) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

"i) saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 29.a pantā noteiktās prasības,";

c) panta 8. punkta b) apakšpunkta iii) punktu aizstāj ar šādu:

"iii) veidā, kas ir līdzvērtīgs veidam, kā tiek sagatavoti konsolidētie finanšu pārskati un konsolidētie vadības ziņojumi saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 29.a pantā minētās prasības, vai";

7) direktīvas 29.a pantu aizstāj ar šādu:

Konsolidēta ilgtspējas ziņu sniegšana

1. Direktīvas 3. panta 7. punktā minētās lielas grupas mātesuzņēmumi konsolidētā vadības ziņojumā iekļauj informāciju, kas ir vajadzīga, lai izprastu grupas ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un informāciju, kas ir vajadzīga, lai izprastu, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē grupas attīstību, darbības rezultātus un stāvokli.

Šī informācija ir skaidri identificējama konsolidētajā vadības ziņojumā tā, ka tā vadības ziņojumā ir iekļauta šim nolūkam īpaši paredzētā sadaļā.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, ir šāda:

- a) Ēss grupas darbījumdabības modeļa un stratēģijas apraksts, tostarp:

- i) grupas darbījumdabības modeļa un stratēģijas noturība pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem;
- ii) grupas iespējas, kas saistītas ar ilgtspējas jautājumiem;
- iii) grupas plāni, kuru mērķis ir nodrošināt, ka tās darbījumdabības modelis un stratēģija ir saderīgi ar pārkārtošanos uz ilgtspējīgu ekonomiku un globālās sasilšanas ierobežošanu līdz 1,5 °C saskaņā ar Parīzes nolīgumu;
- iv) tas, kā grupas darbījumdabības modelī un stratēģijā tiek ņemtas vērā grupas ieinteresēto personu intereses un grupas ietekme uz ilgtspējas jautājumiem;
- v) tas, kā grupas stratēģija tiek īstenota attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;

- b) apraksts par mērķrādītājiem, kas saistīti ar grupas izvirzītajiem ilgtspējas jautājumiem, un par grupas paveikto virzībā uz minēto mērķrādītāju sasniegšanu;
- c) apraksts par administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru lomu attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;
- d) apraksts par grupas politiku saistībā ar ilgtspējas jautājumiem;
- e) apraksts par:
 - i) pienācīgas rūpības procesu, ko grupa īsteno attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;
 - ii) galveno faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar grupas vērtības ķēdi, tostarp tās pašas darbību, produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi;
 - iii) jebkuru grupas veikto darbību, ar ko novērš, mazina vai labo faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, un šīs darbības rezultātiem;
- f) apraksts par grupu apdraudošajiem galvenajiem riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, tostarp par galvenajām jomām, kur grupa ir atkarīga šādos jautājumos, un par to, kā grupa minētos riskus pārvalda;
- g) rādītāji, kas attiecas uz a)–f) apakšpunktā minēto informācijas atklāšanu.

Mātesuzņēmumi ziņo par procesu, kas veikts, lai identificētu informāciju, ko tie iekļāvuši konsolidētajā vadības ziņojumā saskaņā ar 1. punktu, un šajā procesā tie ņem vērā īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvas.

3. Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver informāciju par grupas vērtības ķēdi, tostarp tās pašas darbību, produktiem un pakalpojumiem, darbījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi.

Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver arī atsauces un papildu skaidrojumus par citu informāciju, kas iekļauta konsolidētajā vadības ziņojumā saskaņā ar šīs direktīvas 29. pantu, un par summām, kas norādītas konsolidētajos gada finanšu pārskatos.

Dalībvalstis var ļaut izņēmuma gadījumos nesniegt informāciju par tuvākā laikā gaidāmiem notikumiem vai jautājumiem, par kuriem joprojām notiek sarunas, ja administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi, kas rīkojas atbilstoši tiem valsts tiesību aktos paredzētajai kompetencei, pienācīgi pamatotā atzinumā, par kuru tiem ir kolektīva atbildība, uzskata, ka šādas informācijas sniegšana nopietni kaitētu grupas komerciālajam stāvoklim, un ja šāda informācijas nesniegšana nekavē godīga un vispusīga priekšstata iegūšanu par grupas attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un tās darbības ietekmi.

4. Mātesuzņēmumi sniedz 1.–3. punktā minēto informāciju saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas minēti 29.b pantā.
6. Uzskata, ka mātesuzņēmums, kas atbilst 1.–4. punktā paredzētajām prasībām, ir izpildījis 19. panta 1. punkta trešajā daļā un 19.a pantā noteiktās prasības.

7. Mātesuzņēmumu ("atbrīvoto mātesuzņēmumu"), kas ir arī meitasuzņēmums, atbrīvo no 1.–4. punktā paredzētajiem pienākumiem, ja minētais atbrīvotais mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti cita uzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā, kas ir sagatavots saskaņā ar 29. pantu un šo pantu. Mātesuzņēmumu, kas ir meitasuzņēmums mātesuzņēmumam, kurš ir iedibināts trešā valstī, arī atbrīvo no 1.–4. punktā noteiktajiem pienākumiem, ja minētais uzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti minētā mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā un ja konsolidētā ilgtspējas ziņu sniegšana ir sagatavota tādā veidā, kas ir līdzvērtīgs ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas pieņemti, ievērojot šīs direktīvas 29.b pantu un noteikti saskaņā ar attiecīgajiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta pirmās daļas i) apakšpunktu un 23. panta 4. punkta ceturto daļu.

Uz 1. punktā paredzēto atbrīvojumu attiecas šādi nosacījumi:

- i) Atbrīvotā meitasuzņēmuma vadības ziņojums satur visu turpmāk minēto informāciju:
 - a) tā mātesuzņēmuma nosaukums un juridiskā adrese, kas sniedz informāciju grupas līmenī saskaņā ar 29. pantu un šo pantu vai veidā, kas ir līdzvērtīgs ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas pieņemti, ievērojot šīs direktīvas 29.b pantu un noteikti saskaņā ar pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta pirmo daļas i) apakšpunktu un 23. panta 4. punkta ceturto daļu;
 - b) tīmekļa saites uz pirmajā daļā minētā mātesuzņēmuma konsolidēto vadības ziņojumu un uz šīs direktīvas 34. panta 1. punkta otrās daļas
 - aa) apakšpunktā minēto atzinumu vai šīs daļas ii) apakšpunktā minēto atzinumu;

- c) norāde, ka mātesuzņēmums ir atbrīvots no pienākumiem, kas noteikti šā panta 1.–4. punktā.
- ii) Ja pirmajā daļā minētais mātesuzņēmums ir iedibināts trešā valstī, tā konsolidēto vadības ziņojumu un atzinumu, kas balstīts uz ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumu, kuru sniegusi viena vai vairākas personas vai uzņēmumi, kas ir pilnvaroti sniegt atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājumu saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kuri reglamentē uzņēmumu, kas sagatavoja minēto konsolidēto vadības ziņojumu, publicē saskaņā ar 30. pantu tā, kā to nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kura reglamentē atbrīvoto mātesuzņēmumu.

Dalībvalsts, kura reglamentē atbrīvoto mātesuzņēmumu, var pieprasīt, lai mātesuzņēmuma konsolidētais vadības ziņojums tiktu publicēts valodā, kuru tā akceptē, un lai visi vajadzīgie tulkojumi minētajās valodās tiktu apliecināti.

Mātesuzņēmumiem, kuri saskaņā ar šīs direktīvas 37. pantu ir atbrīvoti no vadības ziņojuma sagatavošanas, nav jāsniedz otrās daļas i) apakšpunkta a), b) un c) punktos norādītā informācija ar noteikumu, ka tie saskaņā ar šīs direktīvas 37. pantu publicē šī punkta pirmajā daļā minēto konsolidēto vadības ziņojumu.

Pirmās daļas nolūkos un ja piemēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. pantu, šīs direktīvas 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētās kredītiestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, kura tās uzrauga saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti tajā pašā minētajā pantā, uzskata par centrālās iestādes meitasuzņēmumiem.

Pirmās daļas nolūkos šīs direktīvas 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētie apdrošināšanas uzņēmumi, kas ir daļa no grupas, pamatojoties uz attiecībām, kas minētas Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā, uz ko attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar minētās direktīvas 213. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktiem, tiek uzskatīti par minētās grupas mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem.

7.a Panta 7. punktā paredzēto atbrīvojumu piemēro arī sabiedriskas nozīmes struktūrām, uz tām attiecinot šā panta prasības.";

7.b) pievieno 29.b un 29.c pantu

"29.b pants

Ilgspējas ziņu sniegšanas standarti

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu, lai noteiktu ilgspējas ziņu sniegšanas standartus. Šajos ilgspējas ziņu sniegšanas standartos norāda informāciju, kas uzņēmumiem jāsniedz saskaņā ar 19.a un 29.a pantu, un attiecīgā gadījumā norāda struktūru, kādā šī informācija jāsniedz. Jo īpaši:

- a) Komisija līdz 2022. gada 31. oktobrim pieņem deleģētos aktus, kuros konkrēti norāda, kāda informācija uzņēmumiem jāsniedz saskaņā ar 19.a panta 1. un 2. punktu un attiecīgā gadījumā saskaņā ar 29.a panta 1. un 2. punktu, un vismaz norāda informāciju, kas atbilst to finanšu tirgus dalībnieku vajadzībām, uz kuriem attiecas informācijas atklāšanas pienākumi, kas paredzēti Regulā (ES) 2019/2088.
- b) Komisija līdz 2023. gada 31. oktobrim pieņem deleģētos aktus, kuros norāda:
 - i) vajadzības gadījumā papildu informāciju, kas uzņēmumiem jāsniedz par 19.a panta 2. punktā uzskaitītajiem ilgtspējas jautājumiem un ziņu sniegšanas jomām;
 - ii) informāciju, kas uzņēmumiem jāpaziņo un kas ir specifiska nozarei, kurā tie darbojas.

Komisija vismaz reizi trijos gados, skaitot no piemērošanas sākuma datuma, pārskata visus deleģētos aktus, kas pieņemti, ievērojot šo pantu, ņemot vērā Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (*EFRAG*) tehniskos ieteikumus, un vajadzības gadījumā groza šādus deleģētos aktus, lai ņemtu vērā attiecīgās jaunās norises, tostarp jaunas norises starptautiskajos standartos.

Komisija vismaz reizi gadā kopīgi apspriežas ar dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos, kas minēta Regulas (ES) 2020/852 24. pantā, un ar grāmatvedību regulējošo komiteju, kas minēta Regulas (ES) 2020/852 6. pantā, par *EFRAG* darba programmu saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu izstrādi.

2. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, kas minēti 1. punktā, tiek prasīts, lai sniegtā informācija būtu saprotama, attiecīga, pārbaudāma, salīdzināma un ticami sniegta.

Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, ņemot vērā konkrētā standarta priekšmetu:

- a) konkrēti norāda informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj par šādiem vidiskiem faktoriem:
 - i) klimata pārmaiņu mazināšanu;
 - ii) pielāgošanos klimata pārmaiņām;
 - iii) ūdens un jūras resursiem;
 - iv) resursu izmantošanu un aprites ekonomiku;
 - v) piesārņojumu;
 - vi) bioloģisko daudzveidību un ekosistēmām;
- b) konkrēti norāda informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj par šādiem sociālo tiesību un cilvēktiesību faktoriem:
 - i) vienādām iespējām visiem, tostarp par dzimumu līdztiesību un vienādu darba samaksu par vienādu darbu vai līdzvērtīgu darbu, apmācībām un prasmju attīstību, kā arī cilvēku ar invaliditāti nodarbināšanu un iekļaušanu;
 - ii) darba apstākļiem, tostarp drošu un pielāgojamu nodarbinātību, algām, sociālo dialogu, koplīgumu slēgšanu un darbinieku iesaisti, darba un privātās dzīves līdzsvaru un veselīgu, drošu un labi pielāgotu darba vidi;

- iii) to cilvēktiesību, pamatbrīvību, demokrātijas principu un standartu ievērošanu, kas noteikti Starptautiskajā cilvēktiesību hartā un citās galvenajās ANO cilvēktiesību konvencijās, Starptautiskās Darba organizācijas Deklarācijā par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā, SDO pamatkonvencijās un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;
- c) konkrēti norāda informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj par šādiem pārvaldības faktoriem:
 - i) uzņēmuma administratīvo, pārvaldības un uzraudzības struktūru loma saistībā ar ilgtspējas jautājumiem, to zinātība un prasmes pildīt šo lomu vai šādas zinātības un prasmju pieejamība;
 - i.a) uzņēmuma iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmu galvenās iezīmes saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas procesu;
 - ii) darījumdarbības ētiku un korporatīvo kultūru, tostarp korupcijas un kukuļošanas apkarošanu;
 - iii) uzņēmuma politisko iesaisti, tostarp lobēšanas darbībām;
 - iv) attiecību ar klientiem, piegādātājiem un kopienām, kuras ietekmē uzņēmuma darbība, tostarp maksājumu prakses, pārvaldība un kvalitāte;

[pārcelts uz i.a)]

- 2.a Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos konkrēti norāda, kāda uz nākotni vērsta un retrospektīva informācija un kvalitatīva un kvantitatīva informācija, ja tas ir attiecīgi, uzņēmumiem ir jāsniedz.

- 2.b Standartos ņem vērā arī grūtības, ar kurām uzņēmumi var saskarties, vācot informāciju no dalībniekiem visā vērtības ķēdē, jo īpaši no tiem, kuriem nav jāpublicē ilgtspējas informācija saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19.a pantu vai 29.a pantu un no piegādātājiem jaunajos tirgos un ekonomikās. Tajos norāda atklājamo informāciju par vērtības ķēdēm, kuras ir samērīgas un nozīmīgas vērtības ķēdēs esošo uzņēmumu darbības apjomam un sarežģītībai, kā arī to spējām un iezīmēm, jo īpaši to uzņēmumu spējām un iezīmēm, uz kuriem neattiecas šīs direktīvas 19.a pantā vai 29.a pantā noteiktie ilgtspējas ziņu sniegšanas pienākumi. Turklāt pirmajos trīs šīs direktīvas piemērošanas gados gadījumos, ja nav pieejama visa nepieciešamā informācija par darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi, uzņēmums iekļauj tā rīcībā esošo informāciju un paziņojumu, kurā norāda, ka darījumdarbības attiecību partneri un tā vērtības ķēdē esošie uzņēmumi nav snieguši vajadzīgo informāciju.
3. Pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 1. punktu, Komisija, cik vien iespējams, ņem vērā:
- a) globālo standartu noteikšanas iniciatīvu darbu ilgtspējas ziņu sniegšanas jomā un esošos standartus un sistēmas dabas kapitāla uzskaitē un siltumnīcefekta gāzu uzskaitē, atbildīgai darījumdarbībai, korporatīvai sociālajai atbildībai un ilgtspējīgai attīstībai;
 - b) informāciju, kas finanšu tirgus dalībniekiem jāņem vērā, pildot informācijas atklāšanas pienākumus, kas noteikti Regulā (ES) 2019/2088 un deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar minēto regulu;
 - c) kritērijus, kas noteikti deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot Regulu (ES) 2020/852 ⁵²;

⁵² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

- d) informācijas atklāšanas prasības, kas piemērojamas etalonu administratoriem paziņojumā par etalonu un etalonu noteikšanas metodoloģijā, kā arī minimālos standartus ES klimata pārejas etalonu un Parīzes nolīgumam pielāgoto ES etalonu izveidei saskaņā ar Komisijas Deleģētajām regulām (ES) 2020/1816 ⁵³, (ES) 2020/1817 ⁵⁴ un (ES) 2020/1818 ⁵⁵;
- e) informācijas atklāšanu, kas norādīta īstenošanas aktos, kuri pieņemti, ievērojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁵⁶ 434.a pantu;
- f) Komisijas Ieteikumu 2013/179 ⁵⁷;
- g) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK ⁵⁸;

⁵³ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1816 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz paziņojumā par etalonu sniedzamo skaidrojumu par to, kā katrā sniegtajā un publicētajā etalonā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 1. lpp.).

⁵⁴ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1817 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz satura minimumu skaidrojumā par to, kā etalonu noteikšanas metodoloģijā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 12. lpp.).

⁵⁵ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1818 (2020. gada 17. jūlijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz standartu minimumu ES klimata pārejas etaloniem un Parīzes nolīgumam pielāgotiem ES etaloniem (OV L 406, 3.12.2020., 17. lpp.).

⁵⁶ Komisijas Īstenošanas regula, ar ko nosaka īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz to, kā iestādes publisko informāciju, kura minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 astotās daļas II un III sadaļā (C(2021)1595).

⁵⁷ Komisijas Ieteikums 2013/179/ES (2013. gada 9. aprīlis) par kopīgu metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla ekoloģisko raksturlielumu mērīšanai un uzrādīšanai (OV L 124, 4.5.2013., 1. lpp.).

⁵⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

h) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1221/2009 ⁵⁹.

29.c pants

Ilgospējas ziņu sniegšanas standarti MVU

Komisija saskaņā ar 49. pantu pieņem deleģētos aktus, lai nodrošinātu ilgspējas ziņu sniegšanas standartus, kas ir samērīgi un attiecīgi mazo un vidējo uzņēmumu darbības apjomam un sarežģītībai un to spējam un iezīmēm. Šajos ilgspējas ziņu sniegšanas standartos 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem mazajiem un vidējiem uzņēmumiem norāda, kāda informācija ir jāsniedz saskaņā ar 19.a panta 5. punktu.

Ziņu sniegšanas standartos mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ņem vērā kritērijus, kas izklāstīti 29.b panta 2., 2.a, 2.b un 3. punktā. Tajos, cik iespējams, norāda arī struktūru, kādā minēto informāciju sniedz.

Komisija vismaz reizi trijos gados, skaitot no piemērošanas sākuma datuma, pārskata visus deleģētos aktus, kas pieņemti, ievērojot šo pantu, ņemot vērā Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (*EFRAG*) tehniskos ieteikumus, un vajadzības gadījumā groza šādus deleģētos aktus, lai ņemtu vērā attiecīgās jaunās norises, tostarp jaunas norises starptautiskajos standartos.

Komisija pieņem minētos deleģētos aktus līdz 2023. gada 31. oktobrim.";

7.c) direktīvā iekļauj jaunu nodaļu:

⁵⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

"6.b nodaļa – Elektroniskais formāts";

7.d) pievieno jaunu pantu:

"29.d pants

Vienotais elektroniskais ziņošanas formāts

1. Uzņēmumi, uz kuriem attiecas 19.a pants, sagatavo savus vadības ziņojumus elektroniskā ziņošanas formātā, kas minēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/815 ⁶⁰ 3. pantā, kā arī iezīmē sniegtās ilgtspējas ziņas, tostarp Regulas (ES) 2020/852 8. pantā noteikto atklāto informāciju, saskaņā ar formātu, kas minēts minētajā deleģētajā regulā.
 2. Mātesuzņēmumi, uz kuriem attiecas 29.a pants, sagatavo savus konsolidētos vadības ziņojumus vienotā elektroniskā ziņošanas formātā, kas minēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/815 3. pantā, kā arī iezīmē sniegtās ilgtspējas ziņas, tostarp Regulas (ES) 2020/852 8. pantā noteikto atklāto informāciju, saskaņā ar formātu, kas minēts minētajā deleģētajā regulā.";
- 8) direktīvas 30. pantu groza šādi:
- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

⁶⁰ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/815 (2018. gada 17. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/109/EK papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par vienotā elektroniskās ziņošanas formāta specifikāciju (OV L 143, 29.5.2019., 1. lpp.).

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi saprātīgā laikposmā, kas nepārsniedz 12 mēnešus pēc bilances datuma, publicē pienācīgi apstiprinātus gada finanšu pārskatus un vadības ziņojumu attiecīgā gadījumā šīs direktīvas 29.d pantā paredzētajā formātā kopā ar atzinumiem un paziņojumu, kuru iesniedzis obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas minēts šīs direktīvas 34. pantā, kā noteikts katras dalībvalsts tiesību aktos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 1. sadaļas III nodaļai.

Ja neatkarīgs ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējs sniedz 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu, šo atzinumu publicē kopā ar pirmajā daļā minētajiem dokumentiem.

Tomēr dalībvalstis var atbrīvot uzņēmumus no pienākuma publicēt vadības ziņojumu, ja ir viegli īstenojama iespēja pēc pieprasījuma saņemt ikviena šāda ziņojuma vai kādas tā daļas kopiju par cenu, kas nav lielāka par tās administratīvajām izmaksām.

Trešajā daļā noteikto atbrīvojumu nepiemēro uzņēmumiem, uz kuriem attiecas 19.a un 29.a pants.";

9) direktīvas 33. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi, kuri darbojas saskaņā ar kompetenci, kas viņiem piešķirta ar valsts tiesību aktiem, ir kolektīvi atbildīgi par to, lai tiktu sagatavoti un publicēti turpmāk minētie dokumenti atbilstīgi šīs direktīvas prasībām un attiecīgā gadījumā — starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, Deleģēto regulu 2019/815, ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas minēti šīs direktīvas 29.b pantā vai attiecīgā gadījumā – 29.c pantā, un šīs direktīvas 29.d panta prasībām:

- a) gada finanšu pārskati, vadības ziņojums un paziņojums par korporatīvo pārvaldību, ja tas tiek sniegts atsevišķi;
- b) konsolidētie finanšu pārskati, konsolidētie vadības ziņojumi un konsolidētie paziņojumi par korporatīvo pārvaldību, ja tie tiek sniegti atsevišķi.";

9.a) direktīvas 8. nodaļu groza šādi:

"Ilgospējas ziņu sniegšanas revīzija un ticamības nodrošinājums";

10) direktīvas 34. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

"vai vadības ziņojums ir sagatavots saskaņā ar piemērojamām juridiskām prasībām, izņemot 19.a pantā noteiktās prasības par ilgtspējas ziņu sniegšanu;"

ii) punktā iekļauj šādu aa) apakšpunktu:

aa) attiecīgā gadījumā sniedz atzinumu, kas balstīts uz ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumu, par ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstību šīs direktīvas prasībām, tostarp par ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstību ziņu sniegšanas standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar 29.b pantu vai 29.c pantu, par procesu, ko uzņēmums veic, lai identificētu informāciju, kura sniegta saskaņā ar minētajiem ziņu sniegšanas standartiem, un par atbilstību prasībai iezīmēt ilgtspējas ziņas saskaņā ar 29.d pantu, kā arī attiecībā uz atbilstību Regulas (ES) 2020/852 8. panta ziņu sniegšanas prasībām. ";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Dalībvalstis var atļaut 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu sniegt obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, nevis tam(-iem), kurš(-i) veic finanšu pārskatu obligāto revīziju.

3.a Dalībvalstis var atļaut neatkarīgam ticamības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējam paust 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu, ja uz šādu neatkarīgu ticamības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēju attiecas prasības, kas ir līdzvērtīgas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK ⁶¹ izklāstītajām prasībām attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, kā noteikts minētās direktīvas 2. panta 22. punktā, jo īpaši prasībām par:

- i) apmācību un pārbaudījumu, ar ko tiek nodrošināts, ka neatkarīgais ticamības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs iegūst vajadzīgo zinātību par ilgtspējas ziņu sniegšanu un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu;
- ii) tālākizglītību;
- iii) kvalitātes nodrošināšanas sistēmām;
- iv) profesionālo ētiku, neatkarību, objektivitāti, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu;
- v) iecelšanu un atstādināšanu;
- vi) izmeklēšanu un sankcijām;

⁶¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (*OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.*).

- vii) neatkarīga ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēja darba organizāciju, jo īpaši attiecībā uz resursu un personāla pietiekamību un klientu kontu ierakstu un lietu uzturēšanu, un
- viii) ziņošanu par pārkāpumiem.

Ja neatkarīgs ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējs sniedz 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu, dalībvalstis nodrošina, ka šis ziņojums tiek sagatavots saskaņā ar Direktīvas 2006/43/EK 26.a, 27.a un 28.a pantu un ka attiecīgā gadījumā revīzijas komiteja vai īpaša komiteja pārskata un uzrauga neatkarīgā ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēja neatkarību saskaņā ar Direktīvas 2006/43/EK 39. panta 6. punkta e) apakšpunktu.

Dalībvalstis nodrošina, ka neatkarīgam ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējam, kas akreditēts pirms 2024. gada 1. janvāra ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, pirmās daļas i) punktā minētās apmācības un pārbaudījuma prasības nepiemēro.

Dalībvalstis nodrošina, ka tiem neatkarīgajiem ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējiem, kas 2024. gada 1. janvārī iziet akreditācijas procesu saskaņā ar attiecīgajām valsts prasībām, pirmās daļas i) punktā minētās apmācības un pārbaudījuma prasības attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu nepiemēro ar noteikumu, ka viņi procesu pabeidz līdz 2026. gada 1. janvārim.

Dalībvalstis nodrošina, ka trešajā un ceturtajā daļā minētie neatkarīgie ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēji iegūst vajadzīgās zināšanas ilgtspējas ziņu sniegšanas jomā un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas jomā, izmantojot prasību par tālākizglītību, kas minēta pirmās daļa ii) punktā.

Ja dalībvalsts izmanto iespēju atļaut neatkarīgam ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējam sniegt 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu, tad tā šādu atzinumu atļauj sniegt arī obligātajam revidentam, nevis tam(-iem) revidentam(-iem), kas veic finanšu pārskatu obligāto revīziju.";

ba) pantā iekļauj šādu punktu:

"3.aa Kad Komisija pieņem standartus pamatotai ticamības nodrošināšanai saskaņā ar Direktīvas 2006/43/ES 26.a panta 2. punkta otro daļu pēc tam, kad ir veikts novērtējums, lai noskaidrotu, vai revidentiem un uzņēmumiem ir iespējama pamatota ticamības nodrošināšana, tad 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minētā atzinuma pamatā ir pamatotas ticamības nodrošināšanas uzdevums.";

11) direktīvas 49. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Pilnvaras pieņemt 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā, 46. panta 2. punktā, 29.b pantā un 29.c pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā, 46. panta 2. punktā, 29.b pantā un 29.c pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.";

b) pantā iekļauj šādu 3.a punktu:

"3.a Pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 29.b un 29.c pantu, Komisija ņem vērā *EFRAG* tehniskos ieteikumus ar noteikumu, ka šie ieteikumi:

- a) ir izstrādāti atbilstošā procesā, publiskā pārraudzībā, pārredzami un, izmantojot attiecīgo ieinteresēto personu zinātību;
- b) tiem ir pievienota izmaksu un ieguvumu analīze, kas ietver analīzi par šo tehnisko ieteikumu ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un
- c) tiem ir pievienots skaidrojums par to, kā tajā ir ņemtas vērā 29.b panta 3. punktā uzskaitītās iniciatīvas un likumdošana.

Dokumentus, kas pievienoti *EFRAG* tehniskajam ieteikumam, iesniedz kopā ar šādu tehnisku ieteikumu.

Par deleģēto aktu projektiem pirms to pieņemšanas, kā minēts 19.b un 19.c pantā, Komisija kopīgi apspriežas ar dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos, kas minēta Regulas (ES) 2020/852 24. pantā, un ar grāmatvedību regulējošo komiteju, kas minēta Regulas (ES) 2020/852 6. pantā.

Komisija pieprasa Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes, Eiropas Banku iestādes un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes atzinumu par *EFRAG* sniegtajiem tehniskajiem ieteikumiem, jo īpaši attiecībā uz to atbilstību Regulai (ES) 2019/2088 un tās deleģētajiem aktiem. Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde, Eiropas Banku iestāde un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde savu atzinumu sniedz divu mēnešu laikā no dienas, kad saņemts Komisijas pieprasījums.

Pirms 29.b un 29.c pantā minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija par *EFRAG* sniegtajiem tehniskajiem ieteikumiem apspriežas arī ar Eiropas Vides aģentūru, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, Eiropas Centrālo banku, Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju un Ilgtspējīga finansējuma platformu, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 20. pantu. Ja kāda no šīm struktūrām nolemj iesniegt atzinumu, tas jāizdara divu mēnešu laikā no dienas, kad Komisija ir apspriedusies ar šo struktūru.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Saskaņā ar 1. panta 2. punktu, 3. panta 13. punktu, 46. panta 2. punktu, 29. b pantu un 29.c pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2004/109/EK

Direktīvu 2004/109/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 1. punktam pievieno šādu r) apakšpunktu:

"r) "ilgtspējas ziņu sniegšana" ir ilgtspējas ziņu sniegšana, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ⁶² 2. panta 18. punktā.";

2) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) ziņojumus, ko sagatavojušas emitenta atbildīgās personas, kuru vārdus un ieņemamos amatus skaidri norāda, par to, ka atbilstīgi minēto personu rīcībā esošajai informācijai finanšu pārskati ir sagatavoti saskaņā ar grāmatvedības standartu attiecīgo kopumu un sniedz patiesu un skaidru priekšstatu par emitenta un konsolidācijas grupā iekļauto uzņēmumu aktīviem, pasīviem, finansiālo stāvokli, peļņu un zaudējumiem un ka vadības ziņojums ietver skaidru priekšstatu par emitenta un konsolidācijas grupā iekļauto uzņēmumu darbībai attīstību kopumā un tās rezultātiem, kā arī to stāvokli kopā ar to būtisko risku un nenoteiktību aprakstu, ar ko tie sastopas, un – attiecīgā gadījumā – ka tas ir sagatavots saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kuri minēti Direktīvas 2013/34/ES 29.b un 29.c pantā.";

⁶² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

b) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

"4. Finanšu pārskatu revīziju veic saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta pirmo daļu un 34. panta 2. punktu.

Obligātais revidents sniedz Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā un 34. panta 2. punktā minēto atzinumu un paziņojumu par vadības ziņojumu.

Direktīvas 2006/43/EK 28. pantā minēto revīzijas ziņojumu, ko parakstījusi persona vai personas, kas ir atbildīgas par Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. un 2. punktā izklāstītā darba veikšanu, pilnībā publisko kopā ar gada finanšu pārskatu.

Ilgtspējas ziņu sniegšanu attiecīgā gadījumā nodrošina saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktu, 34. panta 2. punktu, 34. panta 3. punktu, 34. panta 3.a punktu un 34. panta 3.aa punktu.

Direktīvas 2006/43/EK 28.a pantā minēto ticamības nodrošināšanas ziņojumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu pilnībā publisko kopā ar gada finanšu pārskatu.

5. Vadības ziņojumu sagatavo saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19., 19.a pantu, 29.d panta 1. punktu un 20. pantu ar noteikumu, ka ir izpildītas minētajos pantos paredzētās apjoma robežvērtības.

Ja konsolidētie pārskati ir jāsagatavo emitentam, konsolidēto vadības ziņojumu sagatavo saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 29.d panta 2. punktu, 29. un 29.a pantu ar noteikumu, ka ir izpildītas minētajos pantos paredzētās apjoma robežvērtības.";

- 3) direktīvas 23. panta 4. punkta trešo un ceturto daļu aizstāj ar šādu:

"Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos lēmumus par trešo valstu emitentu izmantoto grāmatvedības standartu līdzvērtīgumu saskaņā ar 30. panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un par ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 29.b pantā. Ja Komisija nolemj, ka trešās valsts grāmatvedības standarti vai ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti nav līdzvērtīgi, tā var atļaut attiecīgajiem emitentiem turpināt izmantot šādus standartus atbilstīga pārejas perioda laikā.

Saistībā ar trešo daļu Komisija ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2.c punktu, un ievērojot 27.a un 27.b pantā izklāstītos nosacījumus, pieņem arī pasākumus, kuru mērķis ir izstrādāt tādus vispārīgus līdzvērtīguma kritērijus attiecībā uz grāmatvedības standartiem un ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas piemērojami emitentiem vairāk nekā vienā valstī.";

- 4) direktīvā iekļauj šādu 28.d pantu:

"28.d pants

EVTI pamatnostādnes

Pēc apspriešanās ar Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru EVTI saskaņā ar Regulas 1095/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par ilgtspējas ziņu sniegšanas pārraudzību, ko veic valstu kompetentās iestādes."

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/43/EK

Direktīvu 2006/43/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu:

"1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz noteikumus attiecībā uz gada un konsolidēto pārskatu obligāto revīziju un gada un konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu.";

- 2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

- a) panta 2. –6. punktu aizstāj ar šādiem:

- "2. "obligātais revidents" ir fiziska persona, ko saskaņā ar šo direktīvu dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas obligātās revīzijas veikšanai un attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu veikšanai;
3. "revīzijas uzņēmums" ir tāda juridiska persona vai jebkura cita struktūra neatkarīgi no tās juridiskās formas, ko saskaņā ar šo direktīvu dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas obligātās revīzijas veikšanai un attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu veikšanai;"

- "4. "trešās valsts revīzijas struktūra" neatkarīgi no tās juridiskās formas ir struktūra, kas trešā valstī inkorporētam uzņēmumam veic gada vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas vai attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, bet kas nav struktūra, kas dalībvalstī kā revīzijas uzņēmums ir reģistrēta saskaņā ar 3. pantu veikta apstiprinājuma rezultātā;
5. "trešās valsts revidents" ir fiziska persona, kas trešā valstī inkorporētam uzņēmumam veic gada vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas vai attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, bet kas nav persona, kas dalībvalstī kā revidents ir reģistrēta saskaņā ar 3. un 44. pantu veikta apstiprinājuma rezultātā;
6. "grupas revidents" ir obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i), kas veic konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju vai – attiecīgā gadījumā – konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus;"

aa) pantam pievieno šādu 16.a punktu:

"16.a "galvenais(-ie) ilgtspējas partneris(-i)" ir:

- a) obligātais(-ie) revidents(-i), ko revīzijas uzņēmums iecēlis konkrētam ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumam kā galveno atbildīgo par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevuma veikšanu revīzijas uzņēmuma vārdā; vai
- b) ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošinājuma gadījumā – vismaz obligātais(-ie) revidents(-i), ko revīzijas uzņēmums iecēlis kā galveno atbildīgo par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevuma veikšanu grupas līmenī, un obligātais(-ie) revidents(-i), kas iecelts(-i) kā galvenais atbildīgais svarīgu meitasuzņēmumu līmenī; vai

- c) obligātais(-ie) revidents(-i), kas paraksta šīs direktīvas 28.a pantā_minēto ticamības nodrošināšanas ziņojumu;"
- b) pantam pievieno šādu 21., 22. un 23. punktu:
- "21. "ilgtspējas ziņu sniegšana" ir ilgtspējas ziņu sniegšana, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 18. punktā;
22. "ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšana (apliecināšanas uzdevums)" ir obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma sniegts atzinums saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktu un 34. panta 2. punktu.";
23. "neatkarīgs ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējs" ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 [1]*5 īpašai atbilstības novērtēšanas darbībai, kas minēta Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā.";

3) direktīvas 6. pantu aizstāj ar šādu:

"6. pants

Izglītības kvalifikācijas

1. Neskarot 11. pantu, fizisko personu var apstiprināt obligātās revīzijas veikšanai vienīgi tad, ja attiecīgā persona ir ieguvusi pirmsuniversitātes vai līdzvērtīga līmeņa izglītību, pabeigusi teorētisko nodarbību kursu, pabeigusi praktisko apmācību un nokārtojusi attiecīgās dalībvalsts organizētu vai atzītu profesionālās kompetences pārbaudījumu universitātes gala pārbaudījumu vai līdzvērtīgā līmenī.
2. Fizisku personu turklāt var apstiprināt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu veikšanai, ja ir izpildītas konkrētās prasības, kas paredzētas šīs direktīvas 7. panta 2. punktā, 8. panta 3. punktā, 10. panta 1. punkta otrajā daļā un 14. panta 2. punkta ceturtajā daļā.
3. Kompetentās iestādes, kas minētas 32. pantā, sadarbojas savā starpā nolūkā sasniegt šajā pantā izklāstīto prasību konvergenci. Sākot šādu sadarbību, minētās kompetentās iestādes ņem vērā sasniegumus revīzijas jomā un revidenta profesijā un jo īpaši šajā profesijā jau panākto konvergenci. Tās sadarbojas ar Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju (*CEAOB*) un kompetentajām iestādēm, kas minētas Regulas (ES) Nr. 537/2014 20. pantā, ciktāl šāda konverģence ir saistīta ar obligāto revīziju un ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu sabiedriskas nozīmes struktūrām.";

3.a) direktīvas 7. pantam pievieno 2. punktu:

"2. Lai obligāto revidentu varētu apstiprināt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu veikšanai, profesionālās kompetences pārbaudījums, kas minēts 6. pantā, apliecina nepieciešamo teorētisko zināšanu līmeni jomās, kas saistītas ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, kā arī spēju šīs zināšanas izmantot praksē. Šis pārbaudījums vismaz daļēji notiek rakstveidā.";

4) direktīvas 8. pantam pievieno 3. punktu:

"3. Lai obligāto revidentu varētu apstiprināt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu veikšanai, tas aptver vismaz šādus tematus:

- a) juridiskās prasības un ziņu sniegšanas standarti attiecībā uz gada un konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas sagatavošanu;
- b) ilgtspējas analīze;
- c) pienācīgas rūpības procesi, kas īstenoti attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;
- d) juridiskās prasības un 26.a pantā minētie ticamības nodrošināšanas standarti ilgtspējas ziņu sniegšanai.";

5) direktīvas 10. panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

"Lai obligāto revidentu vai praktikantu varētu apstiprināt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu veikšanai, vismaz astoņiem mēnešiem no šādas praktiskās apmācības jābūt par gada un konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu un citiem ar ilgtspēju saistītiem pakalpojumiem.";

6.a) direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu:

"12. pants

Praktiskās apmācības un teorētisko nodarbību apvienojums

1. Dalībvalstis var noteikt, ka 8. panta 1. un 2. punktā minēto jomu teorētisko nodarbību periodus ieskaita 11. pantā minētajos profesionālās darbības periodos, ja šādas nodarbības apliecina valsts atzīts pārbaudījums. Šīm nodarbībām jābūt vismaz vienu gadu ilgām, un tās nevar samazināt profesionālās darbības periodu par vairāk nekā četriem gadiem.
2. Profesionālās darbības periods un praktiskās apmācības laiks nav īsāks par teorētisko nodarbību un 10. panta 1. punkta pirmajā apakšpunktā noteiktās praktiskās apmācības kopējo ilgumu.";

7) direktīvas 14. panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

"Lai obligāto revidentu varētu apstiprināt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu veikšanai, pirmajā daļā minētajai zināšanu pārbaudei ir jāietver obligātā revidenta pietiekamas zināšanas par attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts normatīvajiem aktiem, ciktāl tie attiecas uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu.";

- 8) direktīvā iekļauj šādu 14.a pantu:

"14.a pants

Obligātie revidenti, kas apstiprināti vai atzīti pirms 2024. gada 1. janvāra, un personas, kas 2024. gada 1. janvārī iziet obligāto revidentu apstiprinājuma procesu

Dalībvalstis nodrošina, ka obligātajiem revidentiem, kuri apstiprināti vai atzīti obligāto revīziju veikšanai pirms 2024. gada 1. janvāra, nepiemēro šīs direktīvas 7. panta 2. punkta, 8. panta 3. punkta, 10. panta 1. punkta otrās daļās un 14. panta 2. punkta ceturtnās daļas prasības.

Dalībvalstis nodrošina, ka personām, kas 2024. gada 1. janvārī iziet 6.–14. pantā paredzēto apstiprinājuma procesu, šīs direktīvas 7. panta 2. punkta, 8. panta 3. punkta, 10. panta 1. punkta otrās daļas un 14. panta 2. punkta ceturtnās daļās prasības nepiemēro ar noteikumu, ka tie procesu pabeidz līdz 2026. gada 1. janvārim.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirms 2026. gada 1. janvāra jau apstiprinātie obligātie revidenti, kas vēlas veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus, iegūst nepieciešamās zināšanas par ilgtspējas ziņu sniegšanu un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, tostarp par 8. panta 3. punktā minētajiem tematiem, izmantojot 13. pantā paredzēto tālākizglītības prasību.";

- 8.a) direktīvas 16. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktā iekļauj šādu bb) apakšpunktu:

"bb) tas, vai obligātais revidents ir apstiprināts arī nolūkā veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu;"

b) panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) visas pārējās reģistrācijas kā obligātajam revidentam citu dalībvalstu kompetentajās iestādēs un kā revidentam trešās valstīs, tostarp reģistrācijas iestādes(-žu) nosaukums(-i) un attiecīgā gadījumā reģistrācijas numurs(-i), un norāde par to, vai reģistrācija attiecas uz finanšu revīziju, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu vai abiem.";

c) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Reģistrā norāda, vai šādi trešās valsts revidenti ir reģistrēti finanšu revīzijas veikšanai, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanai vai abiem šiem uzdevumiem.";

8.b) direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta e) un i) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"e) visu to obligāto revidentu vārdi un reģistrācijas numuri, kuri nodarbināti revīzijas uzņēmumā vai ir tā asociētie partneri, vai kā citādi ir saistīti ar šo uzņēmumu, un norāde par to, vai viņi ir apstiprināti arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanai;

i) visas pārējās reģistrācijas kā revīzijas uzņēmumam citu dalībvalstu kompetentajās iestādēs un kā revīzijas uzņēmumam trešās valstīs, tostarp reģistrācijas iestādes(-žu) nosaukums(-i) un attiecīgā gadījumā reģistrācijas numurs(-i), un norāde par to, vai reģistrācija attiecas uz finanšu revīziju, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu vai abiem.";

- b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Reģistrā norāda, vai šādas trešās valsts revīzijas struktūras ir reģistrētas finanšu revīzijas veikšanai, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanai vai abiem šiem uzdevumiem.";

- 9) direktīvas 24.b pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina to, ka gadījumā, ja obligāto revīziju veic revīzijas uzņēmums, minētais revīzijas uzņēmums ieceļ vismaz vienu galveno revīzijas partneri. Revīzijas uzņēmums piešķir galvenajam(-iem) revīzijas partnerim(-iem) pietiekamus resursus un nodrošina personālu, kuram ir nepieciešamā kompetence un spējas pienācīgai savu uzdevumu izpildei.

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veic revīzijas uzņēmums, šis revīzijas uzņēmums ieceļ vismaz vienu galveno ilgtspējas partneri, kurš var būt galvenais revīzijas partneris vai viens no galvenajiem revīzijas partneriem. Revīzijas uzņēmums piešķir galvenajam(-iem) ilgtspējas partnerim(-iem) pietiekamus resursus un nodrošina personālu, kuram ir nepieciešamā kompetence un spējas pienācīgai savu uzdevumu izpildei.

Revīzijas kvalitātes nodrošināšana, neatkarība un kompetence ir galvenie kritēriji, pēc kuriem revīzijas uzņēmums ieceļ galveno(-os) revīzijas partneri(-us) un – attiecīgā gadījumā – galveno(-os) ilgtspējas partneri(-us). Galvenais(-ie) revīzijas partneris(-i) ir aktīvi iesaistīts(-i) obligātās revīzijas veikšanā. Galvenais(-ie) ilgtspējas partneris(-i) ir aktīvi iesaistīts(-i) ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas veikšanā.";

- b) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

"2.a Veicot ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, obligātais revidents velta šim ticamības apliecināšanas uzdevumam pietiekamu laiku un piesaista pietiekamus resursus, kas ļauj tam pienācīgi veikt savu darbu.";

- c) panta 4. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"b) revīzijas uzņēmuma gadījumā – galvenā(-o) revīzijas partnera(-u) vārds(-i) un – attiecīgā gadījumā – galvenā(-o) ilgtspējas partnera(-u) vārds(-i)";

c) maksas par obligāto revīziju, par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu un maksas par citiem pakalpojumiem jebkurā finanšu gadā.";

- e) pievieno 5.a punktu:

"5.a Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums par katru ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu izveido ticamības nodrošināšanas lietu.

Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums dokumentē vismaz tos datus, kas reģistrēti, ievērojot 22.a pantu, attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu.

Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saglabā visus datus un dokumentus, kas ir būtiski, lai pamatotu šīs direktīvas 28.a pantā minēto ziņojumu un lai pārraudzītu atbilstību šai direktīvai un citām piemērojamām juridiskajām prasībām attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu.

Ticamības nodrošināšanas lietu slēdz ne vēlāk kā 60 dienas pēc šīs direktīvas 28.a pantā minētā ticamības nodrošināšanas ziņojuma parakstīšanas datuma;

Ja gada finanšu pārskatu obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veic viens un tas pats obligātais revidents, ticamības nodrošināšanas lietu var iekļaut revīzijas lietā.";

f) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums reģistrē visas rakstveidā iesniegtās sūdzības par obligātās revīzijas veikšanu vai veiktajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumiem.";

10) direktīvas 25. pantu aizstāj ar šādu:

"25. pants

Revīzijas un ticamības nodrošināšanas maksas

Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv atbilstoši noteikumi, kas paredz, ka obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas maksas:

- a) neietekmē vai nenosaka papildu pakalpojumu sniegšana struktūrai, uz kuru attiecas obligātā revīzija vai ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšana;
- b) nevar iespaidot nekādi nosacījumi.";

11) direktīvā iekļauj šādu 25.b pantu:

"25.b pants

Profesionālā ētika, neatkarība, objektivitāte, konfidencialitāte un dienesta noslēpums attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu

Šīs direktīvas 21.–24.a panta prasības attiecībā uz finanšu pārskatu obligāto revīziju *mutatis mutandis* attiecas arī uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu.";

11.a) direktīvā iekļauj šādu 25.c pantu:

"25.c pants

***Ar revīziju nesaistītie aizliegtie pakalpojumi, ja obligātais revidents veic ilgtspējas ziņu
sniegšanas ticamības nodrošināšanu sabiedriskas nozīmes struktūrā***

1. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu sabiedriskas nozīmes struktūrā, vai jebkurš dalībnieks tīklā, pie kura obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums pieder, nevar tieši vai netieši sniegt revidētajai vienībai, tās mātesuzņēmumam vai tās kontrolētajiem uzņēmumiem Savienībā Regulas (ES) 537/2014 5. panta 1. punkta otrās daļas b), c), e), f), g), h), i), j) un k) apakšpunktā minētos pakalpojumus:
 - a) laikposmā no tā perioda sākuma, par kuru tiek veikta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšana, līdz ticamības nodrošināšanas ziņojuma izdošanai; un
 - b) finanšu gadā, kas ir tieši pirms a) apakšpunktā minētā laikposma, attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 537/2014 5. panta 1. punkta otrās daļas e) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem.
2. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus sabiedriskas nozīmes struktūrās, un, ja obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ir dalībnieks tīklā, ikviens šāda tīkla dalībnieks var sniegt vienībai, kurā tiek veikta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšana, tās mātesuzņēmumam vai tās kontrolētajiem uzņēmumiem ar revīziju nesaistītus pakalpojumus, kas nav 1. punktā minētie ar revīziju nesaistītie aizliegtie pakalpojumi, vai – attiecīgā gadījumā – pakalpojumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 537/2014 5. panta 1. un 2. punktā, ja to apstiprinājusi revīzijas komiteja pēc tam, kad tā ir pienācīgi izvērtējusi neatkarības apdraudējumu un aizsardzības pasākumus, kas piemēroti saskaņā ar šīs direktīvas 22.b pantu.

3. Ja tā tīkla dalībnieks, kuram pieder obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu sabiedriskas nozīmes struktūrā, sniedz ar revīziju nesaistītus pakalpojumus, kas minēti šā panta 1. punktā, trešā valstī reģistrētam uzņēmumam, kuru kontrolē sabiedriskas nozīmes struktūrā, kam tiek veikta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšana, attiecīgais obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izvērtē, vai šāda tīkla dalībnieka pakalpojumu sniegšana varētu ietekmēt tā neatkarību.

Ja tā neatkarība ir ietekmēta, obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums attiecīgā gadījumā piemēro aizsardzības pasākumus, lai mazinātu apdraudējumu, ko rada šāda pakalpojumu sniegšana trešā valstī. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums var turpināt pildīt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu sabiedriskas nozīmes struktūrā tikai tad, ja tas saskaņā ar šīs direktīvas 22.b pantu var pamatot, ka šāda pakalpojumu sniegšana neietekmē tā profesionālo spriedumu un ticamības nodrošināšanas ziņojumu.";

11.b) direktīvā iekļauj 25.d pantu:

"25.d pants

Pārkāpumi

Regulas (ES) Nr. 537/2014 7. pantu *mutatis mutandis* piemēro obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, kurš veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus sabiedriskas nozīmes struktūrā.";

12) direktīvā iekļauj šādu 26.a pantu:

"26.a pants

Ticamības nodrošināšanas standarti ilgtspējas ziņu sniegšanai

1. Dalībvalstis nosaka, ka obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu atbilstīgi ticamības nodrošināšanas standartiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 3. punktu.
2. Dalībvalstis var piemērot valsts ticamības nodrošināšanas standartus, procedūras vai prasības tik ilgi, kamēr Komisija nav pieņēmusi ticamības nodrošināšanas standartu, kas reglamentē to pašu jomu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai ticamības nodrošināšanas procedūras vai prasības vismaz trīs mēnešus pirms to stāšanās spēkā.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 48.a pantu ar deleģētajiem aktiem pieņemt 1. punktā minētos ticamības nodrošināšanas standartus ar mērķi izveidot procedūras, kuras revidents izmanto, lai izdarītu secinājumus par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, tostarp par ticamības apliecināšanas uzdevumu plānošanu, riska ņemšanu vērā un reakciju uz riskiem, kā arī par to, kāda veida secinājumi ir iekļaujami revīzijas ziņojumā.

Komisija pieņem ticamības nodrošināšanas standartus attiecībā uz pamatotu ticamības nodrošināšanu ne vēlāk kā sešus gadus pēc Korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanas direktīvas stāšanās spēkā ⁶³.

Komisija var pieņemt ticamības nodrošināšanas standartus tikai tad, ja tie:

- a) ir izstrādāti atbilstošā procesā, publiskā pārraudzībā un ir pārredzami ;
- b) veicina augstu ticamības un kvalitātes līmeni gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanā;
- c) atbilst Savienības sabiedrības interesēm;
- d) negroza nevienu no šīs direktīvas prasībām vai nepapildina nevienu no tās prasībām, izņemot tās, kas izklāstītas 25.b, 27.a un 28. a pantā.

4. "; [pārcelts uz 34. pantu AD]

13) direktīvā iekļauj šādu 27.a pantu:

⁶³ Publikāciju birojs aizstās ar konkrētu datumu.

Konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja uzņēmumu grupā tiek veikts konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevums:
 - a) attiecībā uz konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu grupas revidents pilnībā atbild par šīs direktīvas 28.a pantā minēto ticamības nodrošināšanas ziņojumu;
 - b) grupas revidents konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevuma nolūkā novērtē neatkarīgā(-o) ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēja(-u) vai trešās valsts revidenta(-u) vai obligātā(-o) revidenta(-u) vai trešās valsts revīzijas struktūras(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto ticamības nodrošināšanas darbu un dokumentē minēto revidentu veiktā darba veidu, laika grafiku un apmēru, tostarp attiecīgā gadījumā grupas revidenta veikto attiecīgo daļu pārbaudi minēto revidentu ticamības nodrošināšanas dokumentos;
 - c) grupas revidents konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevuma nolūkā pārbauda neatkarīgā(-o) ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēja(-u), trešās valsts revidenta(-u) vai obligātā(-o) revidenta(-u) un trešās valsts revīzijas struktūras(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto ticamības nodrošināšanas darbu un dokumentē to.

Grupas revidenta saglabātie dokumenti ir tādi, kas nodrošina iespēju attiecīgajai kompetentajai iestādei pārbaudīt grupas revidenta darbu.

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunkta nolūkā grupas revidents pieprasa, lai neatkarīgais(-ie) ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējs(-i), trešās valsts revidents(-i), obligātais(-ie) revidents(-i), trešās valsts revīzijas struktūra(-as) vai revīzijas uzņēmums(-i) apņemtos nodot attiecīgos dokumentus konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevuma izpildes laikā kā nosacījumu grupas revidenta paļāvībai uz darbu, ko veicis minētais(-ie) neatkarīgais(-ie) ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējs(-i), trešās valsts revidents(-i), obligātais(-ie) revidents(-i), trešās valsts revīzijas struktūra(-as) vai revīzijas uzņēmums(-i).

2. Ja grupas revidents nespēj ievērot 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, tas veic vajadzīgos pasākumus un par to informē attiecīgo kompetento iestādi.

Šādi pasākumi attiecīgā gadījumā ietver papildu ticamības nodrošināšanas darba veikšanu attiecīgajā meitasuzņēmumā vai nu patstāvīgi, vai izmantojot ārpalpojumus šādu uzdevumu veikšanai.

3. Ja grupas revidentam tiek veikta kvalitātes nodrošināšanas pārbaude vai izmeklēšana saistībā ar konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu uzņēmumu grupā, grupas revidents pēc pieprasījuma iesniedz kompetentajai iestādei attiecīgos dokumentus, ko tas saglabā saistībā ar attiecīgā(-o) neatkarīgā(-o) ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēja(-u), trešās valsts revidenta(-u), obligātā(-o) revidenta(-u), trešās valsts revīzijas struktūras(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto ticamības nodrošināšanas darbu konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevuma nolūkos, tostarp visus darba dokumentus, kas attiecas uz konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu.

Kompetentā iestāde, ievērojot 36. pantu, var no attiecīgajām kompetentajām iestādēm pieprasīt papildu dokumentus par ticamības nodrošināšanas darbu, ko konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevuma nolūkā veicis obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i).

Ja uzņēmumu grupas mātesuzņēmuma vai meitasuzņēmuma ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veic trešās valsts revidents vai revidenti vai revīzijas struktūra(-as), kompetentā iestāde, pamatojoties uz sadarbības pasākumiem, var pieprasīt attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm papildu dokumentus par trešās valsts revidenta(-u) vai trešās valsts revīzijas struktūras(-u) veikto ticamības nodrošināšanas darbu.

Atkāpjoties no trešās daļas, ja uzņēmumu grupas mātesuzņēmuma vai meitasuzņēmuma ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu ir veicis neatkarīgs ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzējs, revidents vai revidenti vai revīzijas struktūra(-as) no trešās valsts, ar kuru nav noslēgta vienošanās par sadarbības pasākumiem, grupas revidents pēc pieprasījuma ir atbildīgs arī par to, lai tiktu pienācīgi iesniegti šāda(-u) neatkarīgā(-o) ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēja(-u), trešās valsts revidenta(-u) vai revīzijas struktūras(-u) veiktā ticamības nodrošināšanas darba papilddokumenti, tostarp darba dokumenti, kas attiecas uz konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu. Lai nodrošinātu šādu iesniegšanu, grupas revidents saglabā šādu dokumentu kopijas vai arī vienojas ar neatkarīgo(-ajiem) ticamības nodrošinājuma pakalpojumu sniedzēju(-iem), trešās valsts revidentu(-iem) vai revīzijas struktūru(-ām) par neierobežotu piekļuvi šai informācijai pēc pieprasījuma, vai arī veic citas atbilstošas darbības. Ja ticamības nodrošināšanas darba dokumentus no trešās valsts nav iespējams nodot grupas revidentam juridisku vai citādu iemeslu dēļ, tad grupas revidenta saglabātajiem dokumentiem pievieno apliecinājumu, ka revidents ir veicis atbilstošās procedūras, lai piekļūtu revīzijas dokumentiem, un tādu šķēršļu gadījumā, kas nav ar attiecīgās trešās valsts tiesību aktiem saistīti juridiski šķēršļi, apliecinājumu par šādu šķēršļu esamību.";

14) direktīvas 28. panta 2. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) iekļauj atzinumu un paziņojumu, kuru abu pamatā ir revīzijas gaitā veiktais darbs, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā;"

14.a) direktīvā pievieno 28.a pantu:

"28.a pants

Ticamības nodrošināšanas ziņojums par ilgtspējas ziņu sniegšanu

1. Obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i) ticamības nodrošināšanas ziņojumā par ilgtspējas ziņu sniegšanu iekļauj ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas rezultātus. Līdz brīdim, kad Komisija pieņem 26.a pantā minētos ticamības nodrošināšanas standartus, ziņojumu sagatavo saskaņā ar ticamības nodrošināšanas standartu prasībām, ko pieņēmusi Komisija vai dalībvalstis.
2. Ticamības nodrošināšanas ziņojumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu sagatavo rakstiski un tajā:
 - a) identificē vienību, uz kuras gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu attiecas ticamības apliecināšanas uzdevums;
 - b) precizē gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu, ziņu sniegšanas datumu un laikposmu, kuru tā aptver; un norāda ilgtspējas ziņu sniegšanas sistēmu, kas tika piemērota to sagatavošanā;
 - c) iekļauj ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas jomas aprakstu, kurā identificē vismaz ticamības nodrošināšanas standartus, saskaņā ar kuriem tika veikta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšana;

d) iekļauj atzinumu, kura pamatā ir darbs, kas paveikts Direktīvas 2013/34/ES 34.a panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas laikā.

3. Ja ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veica vairāk nekā viens obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, tad obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i) vienojas par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu rezultātiem un iesniedz kopīgu ziņojumu un atzinumu. Ja nevar panākt vienošanos, katrs obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums sniedz savu atzinumu atsevišķā ticamības nodrošināšanas ziņojuma sadaļā un norāda iemeslus, kāpēc nav panākta vienošanās.
4. Ticamības nodrošināšanas ziņojumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu paraksta un datē obligātais revidents. Ja ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veic revīzijas uzņēmums, ticamības nodrošināšanas ziņojumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu paraksta vismaz tas(-ie) obligātais(-ie) revidents(-i), kas revīzijas uzņēmuma vārdā veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu. Ja vienlaikus bija iesaistīti vairāk nekā viens obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, ticamības nodrošināšanas ziņojumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu paraksta visi obligātie revidenti vai vismaz tie obligātie revidenti, kuri katra revīzijas uzņēmuma vārdā veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var noteikt, ka šādu(-us) parakstu(-us) nav jāizpauž atklātībai, ja šāda izpaušana varētu nenovēršami un nopietni apdraudēt kādas personas drošību.

Katrā ziņā iesaistītās(-o) personas(-u) vārds ir zināms attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

5. Dalībvalstis var pieprasīt, ka, ja gada finanšu pārskatu obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veic viens un tas pats obligātais revidents, ticamības nodrošināšanas ziņojumu var iekļaut revīzijas ziņojumā atsevišķas nodaļas veidā.
6. Obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma ziņojums par konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu atbilst 1. līdz 5. punktā izklāstītajām prasībām.";

15) direktīvas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) personām, kas veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes, ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze obligāto revīziju veikšanā un finanšu pārskatu sagatavošanā, kā arī attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanā un ilgtspējas ziņu sniegšanā vai pieredze ar citiem pakalpojumiem, kas saistīti ar ilgtspēju, turklāt tie ir saņēmuši īpašu apmācību par kvalitātes nodrošināšanas pārbaudēm;"

aa) panta 1. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"f) kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes darbības joma, ko papildina atlasītu revīzijas dokumentu un attiecīgā gadījumā atbilstīga ticamības nodrošināšanas dokumentu pārbaude, ietver novērtējumu par revīzijas uzņēmuma atbilstību piemērojamiem revīzijas standartiem un attiecīgā gadījumā ticamības nodrošināšanas standartiem un neatkarības prasībām, par izmantoto resursu apjomu un kvalitāti, par saņemtajām revīzijas maksām un maksām, ko iekasē par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, kā arī par revīzijas uzņēmuma iekšējo kvalitātes kontroles sistēmu;"

b) panta 1. punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"h) kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes notiek, pamatojoties uz riska analīzi, kā arī tad, ja obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi veic obligātās revīzijas, kā noteikts 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un attiecīgā gadījumā veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus, vismaz reizi sešos gados;"

c) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) pārbaucēju veicējiem ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze obligāto revīziju veikšanā un finanšu pārskatu sagatavošanā un attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanā un ilgtspējas ziņu sniegšanā, turklāt tie ir saņēmuši īpašu apmācību par kvalitātes nodrošināšanas pārbaudēm;"

d) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

"2.a) Dalībvalstis var atbrīvot līdz 2025. gada 31. decembrim personas, kuras veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, no prasības, kas nosaka, ka tām ir jābūt attiecīgai pieredzei ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanā un ilgtspējas ziņu sniegšanā vai citos ar ilgtspēju saistītos pakalpojumos.";

15.a) direktīvas 30. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv efektīvas izmeklēšanas un sankciju sistēmas, lai konstatētu, labotu un novērstu neatbilstošu obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas veikšanu.

2. Neskarot dalībvalstu civiltiesiskās atbildības sistēmas, dalībvalstis paredz efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, ja tie obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus nav veikuši saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu, un attiecīgā gadījumā Regulu (ES) 537/2014.

Dalībvalstis var nolemt neparedzēt noteikumus par administratīvām sankcijām par pārkāpumiem, kuriem jau piemēro attiecīgās valsts krimināltiesības. Tādā gadījumā dalībvalstis informē Komisiju par attiecīgajiem krimināltiesību noteikumiem.";

15.aa) direktīvas 30.a panta 1. punktā iekļauj cc) apakšpunktu:

"cc) pagaidu aizliegums uz laiku līdz trīs gadiem, ar kuru obligātajam revidentam, revīzijas uzņēmumam vai galvenajam ilgtspējas partnerim tiek aizliegts veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu un/vai parakstīt ticamības nodrošināšanas ziņojumu.";

15.b) direktīvas 30.a panta 1. punktā iekļauj dd) apakšpunktu:

"dd) paziņojums, ka ticamības nodrošināšanas ziņojums neatbilst šīs direktīvas 28.a panta prasībām;"

16.a) direktīvas 32. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj šādu:

"3. Kompetento iestādi vada personas, kas nav praktizējoši revidenti un kas ir kompetentas jomās, kuras saistītas ar obligāto revīziju un attiecīgā gadījumā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu. Tās izvēlas saskaņā ar neatkarīgu un atklātu izvirzīšanas procedūru.";

b) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) revīzijas uzņēmumu, revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas profesionālās ētikas un iekšējās kvalitātes kontroles standartu pieņemšana, izņemot, ja šos standartus pieņem vai apstiprina citas dalībvalsts iestādes;"

17) direktīvā iekļauj šādu 36.a pantu:

"36.a pants

Normatīvie pasākumi starp dalībvalstīm attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu

Šīs direktīvas 34. un 36. panta prasības attiecībā uz finanšu pārskatu obligāto revīziju *mutatis mutandis* attiecas uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu.";

17.a) direktīvas 37. panta 1. punktam pievieno šādu otro daļu:

"Pirmās daļas noteikumus piemēro obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iecelšanai ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas nolūkā.";

17.b) direktīvas 37. panta 2. punktam pievieno šādu otro daļu:

"Pirmās daļas noteikumus piemēro obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iecelšanai ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas nolūkā.";

18.a) direktīvas 37. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Ir aizliegts jebkāds līguma noteikums, ar ko saskaņā ar 1. punktu revidētās vienības akcionāru vai dalībnieku pilnsapulcei tiek ierobežota izvēle, ļaujot tai izvēlēties tikai no noteiktām obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu kategorijām vai sarakstiem attiecībā uz konkrēta obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iecelšanu, lai veiktu minētās vienības obligāto revīziju un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu. Ikviens šāds spēkā esošs noteikums ir uzskatāms par nederīgu.";

18.b) direktīvas 38. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātos revidentus vai revīzijas uzņēmumus var atstādināt vienīgi tad, ja tam ir pamatoti iemesli. Viedokļu atšķirības par grāmatvedības metodēm, revīzijas procedūrām vai attiecīgā gadījumā par ilgtspējas ziņu sniegšanu vai ticamības nodrošināšanas procedūrām nav pamatoti atstādināšanas iemesli.";

18.c) direktīvas 38. panta 2. punktam pievieno šādu otro daļu:

"Pirmajā daļā minēto informēšanas pienākumu piemēro arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumam.";

19) direktīvas 39. pantu groza šādi:

a) pantā pievieno šādu 4.a punktu:

"4.a Dalībvalstis var atļaut revīzijas komitejai uzticētās funkcijas attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanu un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veikt administratīvajai vai uzraudzības struktūrai kā vienotam veselumam vai administratīvās vai uzraudzības struktūras izveidotai specializētai struktūrai.";

b) panta 6. punkta a) līdz e) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

- "a) informē revidētās vienības administratīvo vai uzraudzības struktūru par obligātās revīzijas rezultātiem un attiecīgā gadījumā par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas rezultātiem un izskaidro, kā obligātā revīzija un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšana ir attiecīgi veicinājusi finanšu pārskatu un ilgtspējas ziņu sniegšanas integritāti un kāda ir bijusi revīzijas komitejas nozīme minētajā procesā;
- b) uzrauga finanšu pārskatu un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņu sniegšanas procesu, tostarp digitālās ziņošanas procesu, kas minēts Direktīvas 2013/34/ES 29.d pantā, un procesu, kuru uzņēmums īsteno, lai identificētu paziņoto informāciju saskaņā ar standartiem, kas pieņemti atbilstīgi Direktīvas 2013/34/ES 29.b pantam, un sniedz ieteikumus vai priekšlikumus to integritātes nodrošināšanai;
- c) uzrauga uzņēmuma iekšējās kvalitātes kontroles un riska pārvaldības sistēmu un attiecīgā gadījumā arī iekšējās revīzijas efektivitāti attiecībā uz revidējamās vienības finanšu pārskatu un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņu sniegšanu, tostarp tās digitālo ziņojumu sniegšanu, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 29.d pantā, neskarot minētās vienības neatkarību;
- d) uzrauga gada un konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju un attiecīgā gadījumā gada un konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu, jo īpaši tās darbības rādītājus, ņemot vērā jebkurus kompetentās iestādes konstatējumus un secinājumus, ievērojot Regulas (ES) Nr. 537/2014 26. panta 6. punktu;

- e) pārbauda un uzrauga obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu neatkarību saskaņā ar šīs direktīvas 22., 22.a, 22.b, 24.a, 24.b, 25.b, 25.c un 25.d pantu un Regulas (ES) Nr. 537/2014 6. pantu un jo īpaši to, cik piemēroti ir revidētajai vienībai saskaņā ar minētās regulas 5. pantu sniegtie ar revīziju nesaistītie pakalpojumi.";

20) direktīvas 45. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar 15., 16. un 17. pantu reģistrē ikvienu trešās valsts revidentu un revīzijas struktūru, ja minētais trešās valsts revidents vai revīzijas struktūra sniedz revīzijas ziņojumu par tāda uzņēmuma gada vai konsolidētajiem finanšu pārskatiem vai attiecīgā gadījumā ticamības nodrošināšanas ziņojumu par gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu, kurš reģistrēts ārpus Savienības un kura pārvedamos vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū minētajā dalībvalstī Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta nozīmē, izņemot gadījumus, kad attiecīgais uzņēmums emitē vienīgi neapmaksātus parāda vērtspapīrus, uz kuriem attiecas viens no šādiem nosacījumiem:

- a) tos ir atļauts tirgot regulētā tirgū dalībvalstī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK ⁶⁴ 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē pirms 2010. gada 31. decembra, un vienas vienības nominālvērtība emisijas dienā ir vismaz 50 000 EUR vai, ja parāda vērtspapīrus denominē citā valūtā, vienības nominālvērtība emisijas dienā ir līdzvērtīga vismaz 50 000 EUR;
- b) tos ir atļauts tirgot regulētā tirgū dalībvalstī Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē no 2010. gada 31. decembra, un vienas vienības nominālvērtība emisijas dienā ir vismaz 100 000 EUR vai, ja parāda vērtspapīrus denominē citā valūtā, vienības nominālvērtība emisijas dienā ir līdzvērtīga vismaz 100 000 EUR.";

aa) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Neskarot 46. pantu, revīzijas ziņojumiem par gada vai konsolidētajiem pārskatiem vai attiecīgā gadījumā ticamības nodrošināšanas ziņojumiem par gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu, kas minēti šā panta 1. punktā un ko izdevuši trešo valstu reidenti vai revīzijas struktūras, kas nav reģistrētas dalībvalstī, nav juridiska spēka minētajā dalībvalstī.";

⁶⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts revīzijas struktūru finanšu pārskatu revīzijas nolūkā tikai tad, ja:

- a) trešās valsts revīzijas struktūras administratīvās vai pārvaldības struktūras locekļu vairākums atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. pantā izklāstītajām prasībām, izņemot 7. panta 2. punktā, 8. panta 3. punkta un 10. panta 1. punkta otrajā daļā izklāstītajām prasībām;
- b) trešās valsts revidents, kas veic revīziju trešās valsts revīzijas struktūras vārdā, atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. punktā izklāstītajām prasībām, izņemot 7. panta 2. punktā, 8. panta 3. punktā un 10. panta 1. punkta otrajā daļā izklāstītajām prasībām;
- c) 1. punktā minētās gada pārskatu vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas veic saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, kā minēts 26. pantā, kā arī saskaņā ar 22., 22.b un 25. pantā noteiktajām prasībām vai līdzvērtīgiem standartiem un prasībām;
- d) tā publicē savā tīmekļa vietnē gada pārredzamības ziņojumu, kurā iekļauta Regulas (ES) Nr. 537/2014 13. pantā minētā informācija, vai arī izpilda līdzvērtīgas informācijas sniegšanas prasības.

Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts revīzijas struktūru ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas nolūkā tikai tad, ja:

- a) trešās valsts revīzijas struktūras administratīvās vai pārvaldības struktūras locekļu vairākums atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. pantā paredzētajām prasībām;
 - b) trešās valsts revidents, kas veic revīziju trešās valsts revīzijas struktūras vārdā, atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. punktā izklāstītajām prasībām;
 - c) 1. punktā minēto gada vai konsolidēto ilgspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanu veic saskaņā ar ticamības nodrošināšanas standartiem, kā minēts 26.a pantā, kā arī saskaņā ar 22., 22.b, 25. un 25.b pantā noteiktajām prasībām vai līdzvērtīgiem standartiem un prasībām;
 - d) tā publicē savā tīmekļa vietnē gada pārredzamības ziņojumu, kurā iekļauta Regulas (ES) Nr. 537/2014 13. pantā minētā informācija, vai arī izpilda līdzvērtīgas informācijas sniegšanas prasības.";
- c) panta 5.a punktu aizstāj ar šādu:
- "5.a Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts revidentu finanšu pārskatu revīzijas nolūkā tikai tad, ja tas atbilst prasībām, kas izklāstītas šā panta 5. punkta pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktā.

Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts revidentu ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšanas nolūkā tikai tad, ja tas atbilst prasībām, kas izklāstītas šā panta 5. punkta otrās daļas b), c) un d) apakšpunktā.";

ca) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Lai nodrošinātu vienotu šā panta 5. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta un otrās daļas d) apakšpunkta noteikumu piemērošanu, Komisija ir pilnvarota lemt par tajā minēto līdzvērtību, izmantojot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 48. panta 2. punktā. Kamēr Komisija nav pieņēmusi šādu lēmumu, dalībvalstis var novērtēt šā panta 5. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā un otrās daļas d) apakšpunktā minēto līdzvērtību.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 48.a pantu nolūkā noteikt vispārējus līdzvērtības kritērijus, ko izmanto, lai novērtētu, vai šā panta 1. punktā minētā finanšu pārskatu revīzija un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības nodrošināšana ir veikta saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, kā minēts 26. pantā, un ar ticamības nodrošināšanas standartiem, kā minēts attiecīgi 26.a pantā, kā arī ar 22., 24. un 25. pantā izklāstītajām prasībām. Šos kritērijus, kas piemērojami visām trešām valstīm, dalībvalstis izmanto, novērtējot līdzvērtību valsts līmenī.";

21) direktīvas 48.a pantu groza šādi:

a) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Pilnvaras pieņemt 26.a panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.";b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 26. panta 3. punktā, 26.a panta 2. punktā, 45. panta 6. punktā, 46. panta 2. punktā un 47. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.";

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Deleģēts akts, kas pieņemts, ievērojot 26. panta 3. punktu, 26.a panta 2. punktu, 45. panta 6. punktu, 46. panta 2. punktu un 47. panta 3. punktu, stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem."

4. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 537/2014

Regulu (ES) Nr. 537/2014 groza šādi:

- 1) regulas 4. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Pirmajā daļā noteikto limitu nolūkos netiek iekļauti ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumi un ar revīziju nesaistīti pakalpojumi, kas nav minēti 5. panta 1. punktā un kurus pieprasa Savienības vai valsts tiesību akti.";

- 2) regulas 5. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"grāmatvedības kārtošana un grāmatvedības uzskaites un finanšu pārskatu sagatavošana, kā arī ilgtspējas ziņu sagatavošana;"

b) panta 4. punktam pievieno šādu otro daļu:

"Ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā pirmajā daļā minētais revīzijas komitejas apstiprinājums nav nepieciešams."

5. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1.–3. panta prasības līdz [Publikāciju birojs ievieto datumu – astoņpadsmit mēneši pēc stāšanās spēkā]. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirmajā daļā minētos 1. panta noteikumus piemēro:

- a) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2024. gada 1. janvārī vai vēlāk:
 - i) lieliem uzņēmumiem, kas definēti 3. panta 4. punktā Direktīvā 2013/34/ES un kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā definēts minētās direktīvas 2. panta 1. punktā, kuru vidējais darbinieku skaits bilances datumā pārsniedz 500 finanšu gada laikā;
 - ii) sabiedriskas nozīmes struktūrām, kuras definētas Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 1. punktā un kuras ir mātesuzņēmums lielai grupai, kas definēta Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 7. punktā, kuru vidējais konsolidētais darbinieku skaits bilances datumā pārsniedz 500 finanšu gada laikā;
- b) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2025. gada 1. janvārī vai vēlāk:
 - i) lieliem uzņēmumiem, kas definēti Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punktā, izņemot šā punkta a) apakšpunkta i) punktā minētos uzņēmumus;
 - ii) lielas grupas mātesuzņēmumiem, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 7. punktā, izņemot šā punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētos mātesuzņēmumus;

- c) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2026. gada 1. janvārī vai vēlāk:
- i) maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri definēti Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 2. un 3. punktā un kuri ir uzņēmumi, kas minēti minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un kuri nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā;
 - ii) mazām un nesarežģītām iestādēm ar noteikumu, ka tās ir Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punktā minētie lielle uzņēmumi, vai mazie un vidējie uzņēmumi, kā definēts 3. panta 2. un 3. punktā, kuri ir minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie uzņēmumi un nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā;
 - iii) kaptīvajām apdrošināšanas sabiedrībām un kaptīvajām pārāpdrošināšanas sabiedrībām ar noteikumu, ka tās ir Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punktā minētie lielle uzņēmumi, vai mazie un vidējie uzņēmumi, kā definēts 3. panta 2. un 3. punktā, kuri ir minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie uzņēmumi un nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā;

Dalībvalstis nodrošina, ka pirmajā daļā minētos 2. panta noteikumus piemēro:

- a) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2024. gada 1. janvārī vai vēlāk:
- i) emitentiem, kuri definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, kuri ir lielle uzņēmumi, kā definēts 3. panta 4. punktā Direktīvā 2013/34/ES, un kuru vidējais darbinieku skaits bilances datumā pārsniedz 500 finanšu gada laikā;
 - ii) emitentiem, kuri definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, kuri ir lielas grupas mātesuzņēmumi, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 7. punktā, un kuru vidējais konsolidētais darbinieku skaits bilances datumā pārsniedz 500 finanšu gada laikā;

- b) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2025. gada 1. janvārī vai vēlāk:
 - i) emitentiem, kuri definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, kuri ir lielie uzņēmumi, kā definēts 3. panta 4. punktā Direktīvā 2013/34/ES, izņemot šā punkta a) apakšpunkta i) punktā minētos uzņēmumus;
 - ii) emitentiem, kuri definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, kuri ir lielas grupas mātesuzņēmumi, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 7. punktā, izņemot šā punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētos mātesuzņēmumus;
- c) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2026. gada 1. janvārī vai vēlāk:
 - i) emitentiem, kuri definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, kuri ir mazie un vidējie uzņēmumi, kā definēts 3. panta 2. un 3. punktā Direktīvā 2013/34/ES, un kuri nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā;
 - ii) emitentiem, kas definēti kā mazas un nesarežģītas iestādes, ar noteikumu, ka tās ir Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punktā minētie lielie uzņēmumi, vai mazie un vidējie uzņēmumi, kā definēts 3. panta 2. un 3. punktā, kuri ir minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie uzņēmumi un nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā;
 - iii) emitentiem, kas definēti kā kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības vai kaptīvās pārāpdrošināšanas sabiedrības ar noteikumu, ka tās ir Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punktā minētie lielie uzņēmumi, vai mazie un vidējie uzņēmumi, kā definēts 3. panta 2. un 3. punktā, kuri ir minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie uzņēmumi un nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā.

Dalībvalstis paredz, ka pirmajā daļā minētos 3. panta noteikumus piemēro finanšu gadiem, kas sākas 2024. gada 1. janvārī vai vēlāk.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos to valsts tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

6. pants

Direktīvas 4. panta piemērošanas datums

Šīs direktīvas 4. pantu piemēro finanšu gadiem atbilstoši 5. panta 1. punkta ceturtajai daļai.

7. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

8. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm. Tomēr 4. pants uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja priekšsēdētājs

Padomes vārdā –